

Euroopan unionin virallinen lehti

C 195

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta

17. heinäkuuta 2010

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2010/C 195/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 179, 3.7.2010 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2010/C 195/02

Asia C-228/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.5.2010 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta (jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — ALV — Direktiivi 2006/112/EY — 78, 79, 83 ja 86 artikla — Veron peruste — Ajoneuvon myynti — Rekisteröimättömiin ajoneuvoihin sovellettavan veron sisällyttäminen veron perusteeseen) 2

2010/C 195/03

Asia C-187/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 16.4.2010 — Baris Unal v. Staatssecretaris van Justitie 2

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 195/04	Asia C-190/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 16.4.2010 — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS) v. Boys Toys S.A. ja Administración del Estado	3
2010/C 195/05	Asia C-192/10: Kanne 19.4.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta	3
2010/C 195/06	Asia C-194/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht München I (Saksa) on esittänyt 21.4.2010 — Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann v. Hypo Real Estate Holding AG	3
2010/C 195/07	Asia C-197/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 23.4.2010 — Unio de Pagesos de Catalunya v. Administración del Estado y Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español	4
2010/C 195/08	Asia C-199/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 26.4.2010 — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL v. Fazenda Pública	4
2010/C 195/09	Asia C-203/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 26.4.2010 — Direktsia "Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto" — Varna v. "Auto Nikolovi" OOD	5
2010/C 195/10	Asia C-205/10 P: Valitus, jonka Heinz Helmuth Eriksen on tehnyt 30.4.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-516/08, Heinz Helmuth Eriksen v. Euroopan komissio, 24.3.2010 antamasta määräyksestä	6
2010/C 195/11	Asia C-210/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Megyei Bíróság (Unkarin tasavalta) on esittänyt 3.5.2010 — Urbán Márton v. Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága	7
2010/C 195/12	Asia C-213/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettuan tasavalta) on esittänyt 4.5.2010 — Lietuvos-Anglijos UAB "Jadecloud-Vilma" v. F-Tex SIA	7
2010/C 195/13	Asia C-217/10 P: Valitus, jonka Bent Hansen on tehnyt 5.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs osasto) asiassa T-6/09, Bent Hansen v. Euroopan komissio, 24.3.2010 antamasta määräyksestä	8
2010/C 195/14	Asia C-221/10 P: Valitus, jonka Artegodan GmbH on tehnyt 7.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-429/05, Artegodan GmbH v. Euroopan komissio, muuna osapuolena Saksan liittotasavalta, 3.3.2010 antamasta tuomiosta	9
2010/C 195/15	Asia C-222/10 P: Valitus, jonka Brigit Lind on tehnyt 7.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-5/09, Brigit Lind v. Euroopan komissio, 24.3.2010 antamasta määräyksestä	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 195/16	Asia C-223/10: Kanne 7.5.2010 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta	12
2010/C 195/17	Asia C-229/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Cível da Comarca do Porto (Portugali) on esittänyt 10.5.2010 — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira ja Alexandra Pendão Lapa Ferreira v. Companhia de Seguros Tranquilidade SA	12
2010/C 195/18	Asia C-233/10: Kanne 11.5.2010 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta	13
2010/C 195/19	Asia C-246/10: Kanne 18.5.2010 — Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	13
2010/C 195/20	Asia C-251/10 P: Valitus, jonka KEK Diavlos on tehnyt 20.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) asiassa T-190/07, KEK Diavlos v. komissio, 18.3.2010 antamasta tuomiosta	14
2010/C 195/21	Asia C-253/10: Kanne 19.5.2010 — Euroopan komissio v. Slovakia	14
2010/C 195/22	Asia C-257/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Regeringsrätten (Ruotsi) on esittänyt 25.5.2010 — Försäkringskassan v. Elisabeth Bergström	15
2010/C 195/23	Asia C-146/09: Unionin tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan määräys 22.4.2010 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Prof. Dr. Claus Scholl v. Stadtwerke Aachen AG	15
2010/C 195/24	Asia C-491/09: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 6.4.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta	16
2010/C 195/25	Asia C-553/09: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.4.2010 — BCS SpA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) — Deere & Company (Deere & Company)	16

Unionin yleinen tuomioistuin

2010/C 195/26	Asia T-35/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.6.2010 — Procaps v. SMHV — Biofarma (PROCAPS) (Yhteisön tavamerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin PROCAPS rekisteröimiseksi yhteisön tavamerkiksi — Aikaisemmat kansallinen sanamerkki PROCAPTAN ja kansainvälinen sanamerkki PROCAPTAN — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Tuotteiden ja palvelujen samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	17
---------------	---	----

2010/C 195/27	Asiat T-128/08 ja T-241/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.5.2010 — CBI ja ABISP v. komissio (Valtiontuet — Tuet, joita Belgian viranomaiset ovat myöntäneet julkisille sairaaloille — Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu — Kantelu — Väitetty päätös kantelun käsittelyn päättämisestä — Myöhemmin tehty päätös, jossa tuen todetaan soveltuvan yhteismarkkinoille — Lausunnon antamisen raukeaminen)	17
2010/C 195/28	Asia T-441/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.5.2010 — ICO Services v. parlamentti ja neuvosto (Kumoamiskanne — Päätös N:o 626/2008/EY — Yhteiset puitteet satelliittivälitteisten matkaviestintäjärjestelmien operaattorien valintaa ja valtuuttamista varten — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)	18
2010/C 195/29	Asia T-502/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2010 — Volkswagen v. SMHV — Deutsche BP (SunGasoline) (Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	18
2010/C 195/30	Asia T-200/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.5.2010 — Abertis Infraestructuras v. komissio (Kumoamiskanne — Yrityskeskittymät — Päätös olla jatkamatta asetuksen (EY) N:o 139/2004 21 artiklan 4 kohdan nojalla aloitettua menettelyä — Kanteen nostamisen määräaika — Määräajan alkamisajankohta — Tutkimatta jättäminen)	18
2010/C 195/31	Asia T-15/10 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 26.5.2010 — Noko Ngele v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Väliomihakemus — Muotovaatimukset — Tutkimatta jättäminen)	19
2010/C 195/32	Asia T-194/10: Kanne 28.4.2010 — Unkari v. komissio	19
2010/C 195/33	Asia T-207/10: Kanne 6.5.2010 — Deutsche Telekom AG v. Euroopan komissio	20
2010/C 195/34	Asia T-211/10: Kanne 3.5.2010 — Strålfors Aktiebolag v. SMHV	21
2010/C 195/35	Asia T-212/10: Kanne 3.5.2010 — Strålfors Aktiebolag v. SMHV (IDENTIFICATION SOLUTIONS)	21
2010/C 195/36	Asia T-213/10 P: Valitus, jonka P on tehnyt 10.5.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-89/08, P v. parlamentti, 24.2.2010 antamasta tuomiosta	22
2010/C 195/37	Asia T-214/10: Kanne 7.5.2010 — Moselland v. SMHV — Renta Siete (DIVINUS)	23
2010/C 195/38	Asia T-215/10: Kanne 11.5.2010 — Helleenien tasavalta v. komissio	23

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2010/C 195/01)***Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä**

EUVL C 179, 3.7.2010

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 161, 19.6.2010

EUVL C 148, 5.6.2010

EUVL C 134, 22.5.2010

EUVL C 113, 1.5.2010

EUVL C 100, 17.4.2010

EUVL C 80, 27.3.2010

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.5.2010
— Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-228/09) ⁽¹⁾

*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — ALV —
Direktiivi 2006/112/EY — 78, 79, 83 ja 86 artikla — Veron
peruste — Ajoneuvon myynti — Rekisteröimättömiin ajoneu-
voihin sovellettavan veron sisällyttäminen veron
perusteeseen)*

(2010/C 195/02)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja
A. Stobiecka-Kuik)

Vastaaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: M. Dowgielewicz, M. Ja-
rosz ja A. Rutkowska)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Yhteisestä
arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston di-
rektiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 78, 79, 83 ja 86
artiklan rikkominen — Moottoriajoneuvon myynti — Ajoneu-
von rekisteröinnistä maksettavan veron sisällyttäminen veron
perusteeseen

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State
(Alankomaat) on esittänyt 16.4.2010 — Baris Unal v.
Staatssecretaris van Justitie

(Asia C-187/10)

(2010/C 195/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset*Valittaja:* Baris Unal*Vastapuoli:* Staatssecretaris van Justitie**Ennakkoratkaisukysymykset**

Estääkö assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn assosiaa-
tioneuvoston päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan ensim-
mäinen luettelakohhta, tarkasteltuna yhdessä oikeusvarmuuden
periaatteen kanssa, toimivaltaisia kansallisia viranomaisia peruut-
tamasta tilanteesta, jossa ei ole kyse vilpillisestä menettelystä,
turkkilaisen työntekijän oleskelulupaa edellä mainitussa päätök-
sen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luettelakoh-
dassa tarkoitetun yhden vuoden määräajan jälkeen taannehtivin
oikeusvaikutuksin siten, että oleskelulupa katsotaan peruutetuksi
päivänä, jolloin oleskeluluvan myöntämistä koskeva kansallisen
lainsäädännön mukainen edellytys ei enää täyttynyt?

⁽¹⁾ EUVL C 233, 26.9.2009.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 16.4.2010 — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS) v. Boys Toys S.A. ja Administración del Estado

(Asia C-190/10)

(2010/C 195/04)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)

Vastapuolet: Boys Toys S.A. ja Administración del Estado

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ 27 artiklaa tulkita siten, että SMHV:lle esitetyn yhteisön tavaramerkin rekisteröintihakemuksen osalta voidaan ottaa huomioon paitsi hakemispäivä, myös tämän hakemuksen minuutin tarkkuudella ilmoitettu kellonaika (silloin kun tämä tieto on merkitty asiakirjoihin), sen toteamista varten, että tällä tavaramerkillä on etuoikeus sellaiseen kansalliseen tavaramerkkiin nähden, jonka rekisteröintihakemus on tehty samana päivänä, kun tämän viimeksi mainitun tavaramerkin rekisteröintiin sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan hakemuksen esittämisen kellonaika on merkityksellinen?

⁽¹⁾ EYVL 1994 L 11, s. 1

Kanne 19.4.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-192/10)

(2010/C 195/05)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Pardo Quintillán ja A. Marghelis)

Vastaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY⁽¹⁾ 13 ja 14 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä taataksaan O Grovessa (Pontevedra, Galicia) sijaitsevan Cova da Loban kaatopaikan käytöstä poistamista, jälkihoitoa ja -valvontaa koskevien velvoitteiden noudattamista
- Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Direktiivin 1999/31/EY olennaisena tavoitteena on kaatopaikoilla niiden koko käyttöajan tapahtuvan jätteiden sijoittamisen haitallisten ympäristövaikutusten, etenkin pintaveden, pohjaveden, maaperän ja ilman saastumisen sekä kaikkien niistä johtuvien ihmisten terveydelle aiheutuvien vaarojen ehkäiseminen tai vähentäminen niin pitkälle kuin mahdollista.
- 2) Espanjan viranomaisten toimittamista tiedoista käy ilmi, että Cova da Loban kaatopaikalle myönnettiin lupa vuonna 2000. Kyseessä on näin ollen direktiivin 1999/31/EY 14 artiklassa tarkoitettu käytössä oleva kaatopaikka.
- 3) Cova de Loban kaatopaikka hylättiin ilman että sitä poistettiin käytöstä tai varmistettiin sen jälkihoitoa tai -valvontaa siten kuin direktiivin 13 artiklassa säädetään.
- 4) Espanjan viranomaisten toimittamista tiedoista käy ilmi, että Cova da Loban kaatopaikan käytöstäpoistamismenettelyä ei ole vielä toteutettu. Tämän kaatopaikan tilanne on näin ollen edellä todetun perusteella direktiivin 1999/31/EY 13 ja 14 artiklan säännösten vastainen.

⁽¹⁾ EYVL L 182, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht München I (Saksa) on esittänyt 21.4.2010 — Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann v. Hypo Real Estate Holding AG

(Asia C-194/10)

(2010/C 195/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht München I

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH ja Henning Hahmann

Vastaaja: Hypo Real Estate Holding AG

Väliintulijat: Klaus E. H. Zapf ja Inge Jung-Arend

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Soveltaanko direktiivin 2007/36⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohtaa unionin oikeuteen sisältyvän ennakkovaikutuksen kiellon vuoksi jo silloin, kun kansallinen lainsäätävä on antanut säännöksen, jonka voimassaolo päättyy direktiivin täytäntöönpanon määräajan umpeutuessa ja jolla täytäntöönpanon määräajan ollessa käynnissä sallitaan yhtiökokouksen koollekutsumisajan lyhentäminen jopa yhteen päivään, ja kun yhtiökokouksessa tehdään päätös (osakepääoman korottaminen ilman merkintäetu oikeutta), joka on laintason säännöksen perusteella voimassa kaupparekisteriin merkitsemisen jälkeen myös, jos tämä yhtiökokouksen päätös julistetaan hyväksytyin kumoamiskanteen seurauksena mitättömäksi?
- 2) Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi: voidaanko direktiivin 2007/36 5 artiklan 1 kohdan rikkominen perustella unionin oikeuden säännöksillä, erityisesti EY:n perustamissopimuksen 297 artiklalla?

⁽¹⁾ Osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä 11.7.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/36/EY; EUVL L 184, s. 17.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 23.4.2010 — Unio de Pagesos de Catalunya v. Administración del Estado y Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

(Asia C-197/10)

(2010/C 195/07)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Unio de Pagesos de Catalunya

Vastapuoli: Administración del Estado y Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 2.11.2007 annetun kuninkaan asetuksen 1470/2007 9 §:n 2 momentin b kohta, jossa asetetaan kansallisesta varannosta myönnettävien tilatukioikeuksien saamisen edellytykseksi se, että kyseessä ovat nuoret viljelijät, jotka ovat aloittaneet toimintansa 20.9.2005 annetun neuvoston asetuksen N:o 1698/2005⁽¹⁾ mukaisesti perustetun maaseudun kehittämissuunnitelman puitteissa, 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003⁽²⁾ 42 artiklan 3 kohdan mukainen?

⁽¹⁾ Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005 (EUVL L 277, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 (EYVL L 270, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 26.4.2010 — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL v. Fazenda Pública

(Asia C-199/10)

(2010/C 195/08)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Vastapuoli: Fazenda Pública

Ennakkoratkaisukysymykset

Loukataanko sillä, että ulkomailla asuvalta yhtiöltä, joka sai osinkoja jäsenvaltiossa asuvan yhtiön osakkeenomistajana, pidätetään vuoden 2003 osalta tuloveroa 15 prosentin verokannan mukaisesti lähdeveron muodossa, kun otetaan huomioon Portugalin ja Espanjan välisen kahdenkertaisen verotuksen välttämistä koskevan sopimuksen sisältö, CIRC:n 80 §:n 2 momentin c kohdan ja 88 §:n 3 momentin b kohdan, 4 momentin ja 5 momentin, CIRS:n 71 §:n a ja d kohdan ja EBF:n 59 §:n mukaisesti, sellaisina kuin ne olivat voimassa tosiseikkojen tapahtuessa, EY 12, EY 43, EY 46 ja EY 56 artiklassa sekä EY 58 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja periaatteita eli syrjimättömyysperiaatetta, sijoittautumisvapautta ja pääomien vapaata liikkuvuutta ja rikotaanko sillä direktiivin 90/435/EY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohtaa?

(¹) Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annettu neuvoston direktiivi 90/435/EY (EYVL L 225, s. 6, Erityisp. Alue 9 Nide 2 s. 25).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 26.4.2010 — Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna v. "Auto Nikolovi" OOD

(Asia C-203/10)

(2010/C 195/09)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"-Varna

Vastapuoli: "Auto Nikolovi" OOD

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Käsittääkö yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 311 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa säännelty käsite "käytetyt tavarat"

myös käytetyn irtaimen omaisuuden, joka ei ole sillä tavoin (merkillä, mallilla, sarjanumerolla, valmistusvuodella jne.) yksilöity, että se poikkeaisi muista saman lajin tavaroista, vaan se määritetään lajiominaisuuksien mukaan?

- 2) Annetaanko jäsenvaltioille neuvoston direktiivin 2006/112/EY 311 artiklan 1 kohdan 1 alakohtaan sisältyvällä sanamuodolla "jäsenvaltioiden määritelmän mukaista" mahdollisuus määritellä itse käsite "käytetyt tavarat", vai onko direktiivin mukainen tämän käsitteen määritelmä toistettava tarkasti kansallisissa laissa?
- 3) Vastaako kansalliseen säännökseen otettu vaatimus, jonka mukaan käytetyt tavarat määritetään erikseen, "käytettyjä tavaroita" koskevan yhteisön oikeuden määritelmän sisältöä ja tarkoitusta?
- 4) Kun otetaan huomioon neuvoston direktiivin 2006/112/EY johdanto-osan 51 perustelukappaleessa mainitut tavoitteet, voidaanko olettaa, että direktiivin 2006/112/EY 314 artiklan 1 momenttiin sisältyvä sanamuoto "kun ne on tälle yhteisössä luovuttanut" kattaa myös sellaisten käytettyjen tavaroiden maahantuonnin, joiden osalta verovelvollinen jälleenmyyjä on itse toiminut maahantuojana?
- 5) Mikäli voittomarginaaliverotusta koskeva järjestelmä on sovellettavissa myös silloin, kun verovelvollinen jälleenmyyjä luovuttaa käytettyjä tavaroita, jotka se on itse tuonut maahan: Onko henkilön, jolta verovelvollinen jälleenmyyjä on vastaanottanut nämä tavarat, kuuluttava johonkin 314 artiklan a–d alakohdassa mainituista henkilöryhmistä?
- 6) Onko neuvoston direktiivin 2006/112/EY 320 artiklan 1 kohtaan sisältyvä tavaraluettelo tyhjentävä?
- 7) Onko direktiivin 2006/112/EY 320 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 2 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännökselle, jonka mukaan verovelvollisen jälleenmyyjän oikeus vähentää arvonlisävero, jonka se on suorittanut käytettyjen tavaroiden maahantuonnin yhteydessä, ostoihin sisältyvänä verona syntyy ja sitä käytetään sinä ajanjaksona, jona nämä tavarat luovutetaan myöhemmin sellaisen verollisen luovutuksen yhteydessä, johon verovelvollinen jälleenmyyjä soveltaa tavallista arvonlisäverojärjestelmää.

8) Onko direktiivin 2006/112/EY 314 artiklan a–d alakohdalla ja 320 artiklan 1 kohdan ensimmäisellä alakohdalla ja 2 kohdalla välitön oikeusvaikutus ja voiko kansallinen tuomioistuin tukeutua niihin suoraan nyt käsiteltävänä olevan kaltaisessa asiassa?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Valitus, jonka Heinz Helmuth Eriksen on tehnyt 30.4.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-516/08, Heinz Helmuth Eriksen v. Euroopan komissio, 24.3.2010 antamasta määräyksestä

(Asia C-205/10 P)

(2010/C 195/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Heinz Helmuth Eriksen (edustaja: asianajaja I. Anderson)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin:

- kumoaa kokonaisuudessaan unionin yleisen tuomioistuimen 24.3.2010 antaman määräyksen, jossa katsottiin, että valittajan nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat ja jossa valittaja velvoitettiin vastaamaan oikeudenkäyntikuluista
- ratkaisee itse valittajan valituksen ja velvoittaa komission maksamaan:
 - a) valittajalle 800 000 euron määrä tai muu vastaava määrä, jonka unionin tuomioistuin katsoo kohtuulliseksi ja oikeudenmukaiseksi korvaukseksi vakavasta terveyden heikentymisestä johtuvista menneistä, nykyisistä ja tulevista kärsimyksistä ja elämänilon vähentymisestä, jotka ovat seurausta siitä, että komissio kieltäytyi mielivaltaisesti ja lainvastaisesti panemasta direktiivin 96/26 (¹) mukaista lääketieteellistä tarkkailua täytäntöön säteilyyn liittyvien sairauksien osalta Thulen erityisten interventio-ryhmien tapauksessa
 - b) valittajalle tai lääkinnällistä hoitoa hänelle tarjoavalle taholle tai hänen hoitajilleen heikentyneen terveyden hoitamisesta ja lääkkeitä aiheutuvat tulevat kulut, joihin edellä a) kohdassa on viitattu ja joista valittaja ei saa korvausta jäsenvaltionsa julkisen terveydenhoitojärjestelmän kautta

c) valittajalle menettelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet ja tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat kohtuulliset oikeudenkäyntikulut ja muut kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Unionin yleinen tuomioistuin arvioi virheellisesti, että valittajan kanteelta, joka perustui sopimuksen ulkopuoliseen vastuuseen, puuttui tutkittavaksi ottamisen edellytykset, koska tuomioistuin otti virheellisellä tavalla huomioon valittajan vaatimusten luonteen ja oikeudelliset perusteet. Tästä vääristelystä seurasi, että unionin yleinen tuomioistuin ei huomioinut lainvastaisuutta, joka liittyi komission mielivaltaisiin ja epärehellisiin tekosyihin olla ryhtymättä toimenpiteisiin, mikä johti työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemista koskevien yhtenäisten turvallisuusmääräysten noudattamatta jättämiseen tilanteessa, jossa säteilyonnettomuus johtui ydinenergian sotilaallisesta käytöstä.
 - 2) Unionin yleinen tuomioistuin jätti soveltamatta jäsenvaltioiden yhteisiä oikeusperiaatteita. Tuomioistuin jätti huomiotta komission toiminnan lainvastaisuuden, joka perustui siihen, ettei komissio noudattanut jäsenvaltioiden oikeusjärjestysten yhteisiin oikeusperiaatteisiin pohjautuvaa huolenpitovelvollisuutta, huolellisuutta ja hyvän hallinnon vaatimusta arvioidessaan Euratom-sopimuksen 188 artiklassa tarkoitetulla tavalla hallinnollista vastuuta yksilöille aiheutuneen vahingon osalta.
 - 3) Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti komission ainutlaatuisista kilpailuoikeudellista valtaa määrätä poikkeuksista terveysturvallisuutta koskevaan kanteluun. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi lisäksi virheellisesti, että se sotilaallinen poikkeus direktiivissä tarkoitettuun terveydensuojeluun, johon komissio viittasi Thulessa tapahtuneen säteilyonnettomuuden osalta, perustui komission laajaan ja ainutlaatuiseseen harkintavaltaan EU:n kilpailupolitiikan määrittämisessä silloin, kun se myöntää harkinnanvaraisia poikkeuksia lainvastaisille kauppasopimuksille. Tämä arviointi johti siihen, ettei otettu huomioon tutkittavaksi ottamista koskevia unionin tuomioistuimen tuomioita muilla sellaisilla EU-politiikkojen aloilla, joilla komissiolla ei ole tällaista ainutlaatuisista harkintavaltaa ja joilla väitteet komissio laiminlyönnistä eivät johda siihen, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten katsotaan selvästi puuttuvan.
- Unionin yleinen tuomioistuin ei huomioinut sitä, että komissiolla ei ole ainutlaatuisista ja rajatonta harkintavaltaa väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemista koskevien yhtenäisten turvallisuusmääräyksiä täytäntöönpanossa, koska komission poikkeuksia koskeva valta määritellään Euratom-sopimuksessa suppeasti ja koska kyseisessä sopimuksessa nimenomaisesti määrätään mekanismeista, joiden perusteella yksilöt voivat kannella komission hallinnollisista laiminlyönneistä aloilla, joilla yksilöitä suojellaan. Tähän kuuluvat tilanteet, joissa kieltäytyminen toimenpiteisiin ryhtymisestä on osoitettu toiselle taholle.
- 4) Unionin tuomioistuin jätti arvioimatta sen, oliko komission kieltäytyminen toimenpiteisiin ryhtymisestä Euratom-sopimuksen nimenomaisen työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemista koskevan tavoitteen vastaista.

Unionin tuomioistuin jätti myös virheellisesti tutkimatta, oliko komission kieltäytyminen toimenpiteisiin ryhtymisestä sellaisten Euratom-sopimuksen tavoitteiden vastaista, jotka koskevat yhtenäisten turvallisuusmääräyksiä laatimista ja soveltamisen varmistamista väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemiseksi ionisoivan säteilyn pitkäaikaisilta vaikutuksilta. Näin toimimalla unionin yleinen tuomioistuin jätti huomioimatta Euratom-sopimuksessa komissiolle asetetun ehdottoman velvollisuuden varmistaa, että kyseisen sopimuksen määräyksiä — mukaan lukien sopimukseen sisältyvä ennalta varautumisen periaatetta — sovelletaan asianmukaisesti.

(¹) Perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13.5.1996 annettu neuvoston direktiivi 96/29/Euratom (EYVL L 159, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Megyei Bíróság (Unkarin tasavalta) on esittänyt 3.5.2010 — Urbán Márton v. Vám-és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

(Asia C-210/10)

(2010/C 195/11)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Urbán Márton

Vastapuoli: Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko seuraamusjärjestelmä, jossa valvontalaitteen ajopiirturilevyn käytön osalta minkä tahansa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 (¹) 13–16 artiklassa vahvistetun säännön rikkomisen johdosta on aina määrättävä sama, 100 000 HUF:n suuruinen sakko, tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY)

N:o 561/2006 (²) 19 artiklan 1 ja 4 kohdassa vahvistetun oikeasuhteisuusvaatimuksen mukainen?

- 2) Onko seuraamusjärjestelmä, jossa säännösten rikkomisen vakavuudella ei ole vaikutusta sakon suuruuteen, tämän oikeasuhteisuusvaatimuksen mukainen?
- 3) Onko seuraamusjärjestelmä, jossa säännösten rikkomiseen syyllistynyttä henkilöä ei ole lupa vapauttaa vastuustaan missään tapauksessa, oikeasuhteisuusvaatimuksen mukainen?
- 4) Onko seuraamusjärjestelmä, jossa säännösten rikkomiseen syyllistyneen henkilöön liittyvillä olosuhteilla ei ole merkitystä, tämän oikeasuhteisuusvaatimuksen mukainen?

(¹) Tieliikenteen valvontalaitteista 20.12.1985 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3821/85 (EYVL L 370, s. 8).

(²) Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15.3.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006 (EUVL L 106, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettuan tasavalta) on esittänyt 4.5.2010 — Lietuvos-Anglijos UAB "JadecLOUD-Vilma" v. F-Tex SIA

(Asia C-213/10)

(2010/C 195/12)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Lietuvos-Anglijos UAB "JadecLOUD-Vilma"

Vastapuoli: F-Tex SIA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun otetaan huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistui-
men asioissa Gourdain ja Seagon antamat tuomiot, onko
asetuksen (EY) N:o 1346/2000 (¹) 3 artiklan 1 kohtaa ja
asetuksen (EY) N:o 44/2001 (²) 1 artiklan 2 kohdan b ala-
kohtaa tulkittava siten, että

- a) maksukyvyttömyysmenettelyä käsittelevällä kansallisella tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta käsitellä takaisinsaantikanne (actio pauliana), joka johtuu välittömästi maksukyvyttömyysmenettelystä tai liittyy siihen läheisesti, ja että poikkeukset tällaiseen toimivaltaan voivat perustua vain muihin asetuksen (EY) N:o 1346/2000 säännöksiin?
- b) sellaisen yrityksen, jonka osalta jossakin jäsenvaltiossa on aloitettu maksukyvyttömyysmenettely, ainoan velkojan nostama takaisinsaantikanne (actio pauliana), joka
- on nostettu toisessa jäsenvaltiossa,
 - perustuu sellaiseen kolmansiin osapuoliin kohdistuvaan saamisoikeuteen, jonka selvittäjä on sopimuksella siirtänyt kyseiselle velkojalle ja rajoittanut tällä tavalla selvittäjän saatavia ensin mainitussa jäsenvaltiossa ja joka
 - ei vaaranna mahdollisia muita velkojia,

on luokiteltava asetuksen (EY) N:o 44/2001 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi siviili- ja kauppaoikeudelliseksi asiaksi?

- 2) Onko F-Tex SIA:n oikeus saada oikeussuojaa, joka on Euroopan unionin tuomioistuimen tunnustama unionin oikeuden yleinen periaate ja joka taataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa, ymmärrettävä ja tulkittava siten, että
- a) kansalliset tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään takaisinsaantikanteen (actio pauliana) joko asetuksen (EY) N:o 3146/2000 3 artiklan 1 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 44/2001 2 artiklan 1 kohdan nojalla (siitä riippuen, liittyykö se maksukyvyttömyysmenettelyyn), eivät molemmat voi katsoa, että ne eivät ole toimivaltaisia?
- b) silloin, kun jonkin jäsenvaltion tuomioistuin on päättänyt jättää takaisinsaantikanteen (actio pauliana) tutkimatta toimivallan puuttumisen vuoksi, on toisen jäsenvaltion tuomioistuimella, joka pyrkii turvaamaan F-Tex SIA:n oikeuden saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimessa, oikeus omasta aloitteestaan ratkaista, että sillä itsellään on toimivalta huolimatta siitä, ettei se Euroopan unionin kansainvälistä toimivaltaa koskevan lainsäädännön mukaan voi niin tehdä?

Valitus, jonka Bent Hansen on tehnyt 5.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs osasto) asiassa T-6/09, Bent Hansen v. Euroopan komissio, 24.3.2010 antamasta määräyksestä

(Asia C-217/10 P)

(2010/C 195/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Bent Hansen (edustaja: asianajaja I. Anderson)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin:

- kumoaa kokonaisuudessaan unionin yleisen tuomioistuimen 24.3.2010 antaman määräyksen, jossa katsottiin, että valittajan nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat ja jossa valittaja veloitettiin vastaamaan oikeudenkäyntikuluista
- ratkaisee itse valittajan valituksen ja velvoittaa komission maksamaan:
 - a) valittajalle 800 000 euron määrä tai muu vastaava määrä, jonka unionin tuomioistuin katsoo kohtuulliseksi ja oikeudenmukaiseksi korvaukseksi vakavasta terveyden heikentymisestä johtuvista menneistä, nykyisistä ja tulevista kärsimyksistä ja elämänilon vähentymisestä, jotka ovat seurausta siitä, että komissio kieltäytyi mielivaltaisesti ja lainvastaisesti panemasta direktiivin 96/26 (1) mukaista lääketieteellistä tarkkailua täytäntöön säteilyyn liittyvien sairauksien osalta Thulen erityisten interventioryhmiä tapauksessa
 - b) valittajalle tai lääkinnällistä hoitoa hänelle tarjoavalle taholle tai hänen hoitajilleen heikentyneen terveyden hoitamisesta ja lääkkeistä aiheutuvat tulevat kulut, joihin edellä a) kohdassa on viitattu ja joista valittaja ei saa korvausta jäsenvaltionsa julkisen terveydenhoitojärjestelmän kautta
 - c) valittajalle menettelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet ja tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat kohtuulliset oikeudenkäyntikulut ja muut kulut.

(1) Maksukyvyttömyysmenettelystä 29.5.2000 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 1346/2000 (EYVL L 160, s. 1).

(2) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 44/2001 (EUVL L 12, s. 1).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Unionin yleinen tuomioistuin arvioi virheellisesti, että valittajan kanteelta, joka perustui sopimuksen ulkopuoliseen vastuuseen, puuttui tutkittavaksi ottamisen edellytykset, koska tuomioistuin otti virheellisellä tavalla huomioon valittajan vaatimusten luonteen ja oikeudelliset perusteet. Tästä vääristelystä seurasi, että unionin yleinen tuomioistuin ei huomionnut lainvastaisuutta, joka liittyi komission mielivaltaisiin ja epärehellisiin tekosyihin olla ryhtymättä toimenpiteisiin, mikä johti työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemista koskevien yhtenäisten turvallisuusmääräysten noudattamatta jättämiseen tilanteessa, jossa säteilyonnettomuus johtui ydinenergian sotilaallisesta käytöstä.
- 2) Unionin yleinen tuomioistuin jätti soveltamatta jäsenvaltioiden yhteisiä oikeusperiaatteita. Tuomioistuin jätti huomioimatta komission toiminnan lainvastaisuuden, joka perustui siihen, ettei komissio noudattanut jäsenvaltioiden oikeusjärjestysten yhteisiin oikeusperiaatteisiin pohjautuvaa huolenpitovelvollisuutta, huolellisuutta ja hyvän hallinnon vaatimusta arvioidessaan Euratom-sopimuksen 188 artiklassa tarkoitettulla tavalla hallinnollista vastuuta yksilöille aiheutuneen vahingon osalta.
- 3) Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti komission ainutlaatuisista kilpailuoikeudellista valtaa määrätä poikkeuksista terveysturvallisuutta koskevaan kanteluun. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi lisäksi virheellisesti, että se sotilaallinen poikkeus direktiivissä tarkoitettuun terveydensuojeluun, johon komissio viittasi Thulesa tapahtuneen säteilyonnettomuuden osalta, perustui komission laajaan ja ainutlaatuisen harkintavaltaan EU:n kilpailupolitiikan määrittämisessä silloin, kun se myöntää harkinnanvaraisia poikkeuksia lainvastaisille kauppasopimuksille. Tämä arviointi johti siihen, ettei otettu huomioon tutkittavaksi ottamista koskevia unionin tuomioistuimen tuomioita muilla sellaisilla EU-politiikkojen aloilla, joilla komissiolla ei ole tällaista ainutlaatuisista harkintavaltaa ja joilla väitteet komissio laiminlyönnistä eivät johda siihen, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten katsotaan selvästi puuttuvan.

Unionin yleinen tuomioistuin ei huomionnut sitä, että komissiolla ei ole ainutlaatuisia ja rajatonta harkintavaltaa väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemista koskevien yhtenäisten turvallisuusmääräyksiä täytäntöönpanossa, koska komission poikkeuksia koskeva valta määritellään Euratom-sopimuksessa suppeasti ja koska kyseisessä sopimuksessa nimenomaisesti määrätään mekanismeista, joiden perusteella yksilöt voivat kannella komission hallinnollisista laiminlyönnistä aloilla, joilla yksilöitä suojellaan. Tähän kuuluvat tilanteet, joissa kieltäytyminen toimenpiteisiin ryhtymisestä on osoitettu toiselle taholle.

- 4) Unionin tuomioistuin jätti arvioimatta sen, oliko komission kieltäytyminen toimenpiteisiin ryhtymisestä Euratom-sopimuksen nimenomaisen työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemista koskevan tavoitteen vastaista.

Unionin tuomioistuin jätti myös virheellisesti tutkimatta, oliko komission kieltäytyminen toimenpiteisiin ryhtymisestä sellaisten Euratom-sopimuksen tavoitteiden vastaista, jotka koskevat yhtenäisten turvallisuusmääräyksiä laatimista ja soveltamisen varmistamista väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemiseksi ionisoivan säteilyn pitkäaikaisilta vaikutuksilta. Näin toimimalla unionin yleinen tuomioistuin jätti huomioimatta Euratom-sopimuksessa komissiolle asetetun ehdottoman velvollisuuden varmistaa, että kyseisen sopimuksen määräyksiä — mukaan lukien sopimukseen sisältyvää ennalta varautumisen periaatetta — sovelletaan asianmukaisesti.

(¹) Perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13.5.1996 annettu neuvoston direktiivi 96/29/Euratom (EYVL L 159, s. 1).

Valitus, jonka Artegodan GmbH on tehnyt 7.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-429/05, Artegodan GmbH v. Euroopan komissio, muuna osapuolena Saksan liittotasavalta, 3.3.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-221/10 P)

(2010/C 195/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Artegodan GmbH (edustajat: asianajajat U. Reese ja A. Meyer-Sandrock)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-429/05 3.3.2010 antama tuomio on kumottava

— vastapuoli on velvoitettava maksamaan valittajalle 1 430 821,36 euroa 8 prosentin kiinteämääräisine korkoineen tuomion julistamispäivästä lukien siihen saakka, kunnes summa on kokonaisuudessaan maksettu; toissijaisesti asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen korvauksen suuruuden ratkaisemiseksi

— on todettava, että vastapuoli on velvollinen korvaamaan valittajalle kaikki vahingot, joita tälle aiheutuu vielä vastaisuudessa markkinointikulusta, jotka ovat välttämättömiä, jotta Tenuate Retard -niminen lääke saavuttaa jälleen sen markkina-aseman, joka sillä oli ennen luvan peruuttamista

— vastapuoli on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi 3.3.2010 antamallaan tuomiolla valittajan nostaman kanteen, jolla vaadittiin vahingonkorvausta lääkkeitä koskevan lainsäädännön perusteella myönnetyn luvan lainvastaisesta peruuttamisesta. Kanteen hylkäämistä perusteltiin sillä, ettei komissio ollut syylistynyt yhteisön oikeuden säännösten riittävän ilmeiseen rikkomiseen. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan toimivaltasääntöjen rikkominen ei voinut synnyttää korvausvelvollisuutta, koska toimivaltasääntöjen tavoitteena ei ole suojata yritysten taloudellisia etuja. Direktiivin 65/65 11 artiklan merkityksellinen säännös ei sen mukaan ollut myöskään täsmällinen. Tältä osin ei tähän mennessä ole ollut olemassa mitään ennakkotapausta. Tämä saattoi järjestelmällisesti selittää komission tekemän oikeudellisen virheen. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että oli otettava huomioon lääketieteen asiantuntijoiden lausunnon arvioinnin monitahoisuus. Suoritettavat oikeudelliset ja tosiseikkoja koskevat arvoinnit olivat niin monitahoisia, ettei direktiivin 65/65 11 artiklan rikkomista voitu pitää riittävän ilmeisenä.

Valittaja väittää valituksessaan, että niiden toimivaltasääntöjen, jotka rajoittavat eurooppalaisilla julkisen vallan käyttäjillä olevaa toimivaltaa tarkastella uudelleen olemassa olevia oikeusasemia, tavoitteena on todellakin suojella kansalaisten ja yritysten oikeuksia. Toimivaltasääntöjen rikkominen olisi valittajan mukaan siis pitänyt sisällyttää arviointiin siitä, oliko kyse riittävän ilmeisestä rikkomisesta.

Valittajan mukaan on lisäksi otettava huomioon se, että komissiolla ei ollut päätöksensä yhteydessä mitään harkintavaltaa. Komissio ei ole pelkästään antanut abstraktia oikeussääntöä vaan se on myös tietoisesti peruuttanut hallinnollisella toimella valittajalla jo olleen oikeusaseman. Valittajalle aiheutuneet vahingot eivät siis ole pelkästään välillisiä tai välittömiä seurauksia abstraktin oikeussäännön käyttöönottamisesta, vaan ne muodostavat sinällään kyseessä olevan konkreettisen hallinnollisen toimenpiteen kohteen ja sisällön. Valittajan mukaan komission olisi tämän vuoksi pitänyt erityisesti arvioida huolellisesti sitä, oliko luvan peruuttamiselle olemassa riittävä peruste.

Tämä ei ole ristiriidassa terveyden suojelulle annettavan etusijan ja ennalta varautumisen periaatteen erityisen merkityksen kanssa. Kyseiset periaatteet voisivat valittajan mukaan tosin oikeuttaa sen, että yritysten osalta toteutetaan ja myös täytäntöönpannaan ensiksi rajoittavia toimenpiteitä jopa epävarmojen tosiasioiden perusteella. Oikeusvaltion perustuvan tasapainon löytämiseksi ja suhteellisuusperiaatteen noudattamisen varmistamiseksi vahingosta olisi kuitenkin voitava saada kohtuullinen korvaus johdetun oikeuden perusteella.

Sitä vastoin ei ole mahdollista väittää, että johdettuun oikeuteen perustuva suoja on evättävä ennalta varautumisen periaatteen tehokkaan täytäntöönpanon mahdollistamiseksi. Esillä olevan

tapauksen olosuhteissa komissiolla ei näet ollut mitään liikkumavaraa. Tällaisessa tapauksessa ei ole suorilta käsin olemassa vaaraa siitä, että ennalta varautumisen periaatteen täytäntöönpano voitaisiin estää mahdollisilla korvausvelvoitteilla.

Korvausoikeuden epäämiseksi ei voida vedota myöskään siihen, ettei direktiivin 65/65 11 artiklan säännös ole selvä. Valittajan mukaan näet yhteisön itsensä eikä kyseessä olevan yrityksen on vastattava mahdollisesta epäselvyydestä. Yhteisö ei voi korvausvaatimusten kiistämiseksi vedota siihen, ettei se ole velvoitettuna vastaisesti antanut riittävän selviä ja yksiselitteisiä säännöksiä.

Samalla tavalla ennakkotapauksen puuttuminen ei voi vapauttaa yhteisöä vastuusta. Korvausvastuuta koskevilla säännöksillä ei anneta yhteisön toimielimille mitään erioikeutta siinä mielessä, että niillä olisi ”oikeus ensimmäiseen virheeseen”. Tämän lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on jo lainvoimaisesti todennut, että komissio päätös oli muodollisesti ja aineellisesti lainvastainen. Ajankohtana, jolloin komissio päätös pantiin täytäntöön, oli jo siis olemassa ennakkotapaus.

Myöskään tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen monitahoisuus ei yksinään riitä siihen, ettei kyseen voida katsoa olevan ilmeisestä rikkomisesta. Näin on joka tapauksessa silloin, kun kyse on sellaisesta puhtaasti hallinnollisesta toiminnasta, johon ei liity mitään harkintavaltaa tai liikkumavaraa ja jolla puututaan tietoisesti jo olemassa olevaan oikeusasemaan ja aiheutetaan näin ollen suoraan ja ennakoitavasti huomattavaa aineellista vahinkoa.

Tämän lisäksi lääkkeiden sääntelyyn liittyvien kysymysten osalta toimivaltaisilla viranomaisilla on vaadittava asiallinen ja oikeudellinen pätevyys. Tämän vuoksi pelkästään keskinkertaiseksi luonnehdittavan monitahoisuuden perusteella ei ole mahdollista katsoa, ettei kyse ole ilmeisestä rikkomisesta, silloin kun tällainen monitahoisuus on ominaista lääkkeiden turvallisuus- ja tehokkuusprofiilia koskeville selvityksille.

Valitus, jonka Brigit Lind on tehnyt 7.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-5/09, Brigit Lind v. Euroopan komissio, 24.3.2010 antamasta määräyksestä

(Asia C-222/10 P)

(2010/C 195/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Brigit Lind (edustaja: asianajaja I. Anderson)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin:

- kumoaa kokonaisuudessaan unionin yleisen tuomioistuimen 24.3.2010 antaman määräyksen, jossa katsottiin, että valittajan nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat ja jossa valittaja veloitettiin vastaamaan oikeudenkäyntikuluista
- ratkaisee itse valittajan valituksen ja velvoittaa komission maksamaan:
 - a) valittajalle 50 000 euron määrä tai muu vastaava määrä, jonka unionin tuomioistuin katsoo kohtuulliseksi ja oikeudenmukaiseksi korvaukseksi hänen veljensä kärsimysten ja kuoleman vuoksi kokemastaan shokista ja kärsimyksestä, jotka ovat seurausta siitä, että komissio kieltäytyi mielivaltaisesti ja lainvastaisesti panemasta direktiivin 96/26 (1) mukaista lääketieteellistä tarkkailua täytäntöön säteilyyn liittyvien pitkäaikaisten sairauksien osalta Thulen erityisten interventoryhmien tapauksessa
 - b) John Erling Nochenin kuolinpesälle
 - i) 250 000 euron määrä tai muu vastaava määrä, jonka unionin tuomioistuin katsoo kohtuulliseksi ja oikeudenmukaiseksi korvaukseksi keuhkosityöpään liittyvistä kärsimyksistä, joita John Erling Nochenille aiheutui vuodesta 2006 alkaen aina tämän kuolemaan saakka vuonna 2009 ja jotka olivat seurausta siitä, että komissio kieltäytyi mielivaltaisesti ja lainvastaisesti panemasta direktiivin 96/26 mukaista lääketieteellistä tarkkailua täytäntöön säteilyyn liittyvien pitkäaikaisten sairauksien osalta Thulen erityisten interventoryhmien tapauksessa
 - ii) 6 000 euron määrä hautajaiskustannuksista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Unionin yleinen tuomioistuin arvioi virheellisesti, että valittajan kanteelta, joka perustui sopimuksen ulkopuoliseen vastuuseen, puuttui tutkittavaksi ottamisen edellytykset, koska tuomioistuin otti virheellisellä tavalla huomioon valittajan vaatimusten luonteen ja oikeudelliset perusteet. Tästä vääriselvityksestä seurasi, että unionin yleinen tuomioistuin ei huomionnut lainvastaisuutta, joka liittyi komission mielivaltaisiin ja epärehellisiin tekosyihin olla ryhtymättä toimenpiteisiin, mikä johti työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemista koskevien yhtenäisten turvallisuusmääräysten noudattamatta jättämiseen tilanteessa, jossa säteilyonnettomuus johtui ydinenergian sotilaallisesta käytöstä.
- 2) Unionin yleinen tuomioistuin jätti soveltamatta jäsenvaltioiden yhteisiä oikeusperiaatteita. Tuomioistuin jätti huomiomatta komission toiminnan lainvastaisuuden, joka perustui siihen, ettei komissio noudattanut jäsenvaltioiden oikeusjär-

jestysten yhteisiin oikeusperiaatteisiin pohjautuvaa huolenpitovelvollisuutta, huolellisuutta ja hyvän hallinnon vaatimusta arvioidessaan Euratom-sopimuksen 188 artiklassa tarkoitettulla tavalla hallinnollista vastuuta yksilöille aiheutuneen vahingon osalta.

- 3) Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti komission ainutlaatuisista kilpailuoikeudellista valtaa määrätä poikkeuksista terveysturvamääräyksiä koskevaan kanteluun. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi lisäksi virheellisesti, että se sotilaallinen poikkeus direktiivissä tarkoitettuun terveydensuojeluun, johon komissio viittasi Thulesa tapahtuneen säteilyonnettomuuden osalta, perustui komission laajaan ja ainutlaatuiseseen harkintavaltaan EU:n kilpailupolitiikan määrittämisessä silloin, kun se myöntää harkinnanvaraisia poikkeuksia lainvastaisille kauppasopimuksille. Tämä arviointi johti siihen, ettei otettu huomioon tutkittavaksi ottamista koskevia unionin tuomioistuimen tuomioita muilla sellaisilla EU-politiikkokojen aloilla, joilla komissioilla ei ole tällaista ainutlaatuisista harkintavaltaa ja joilla väitteet komission laiminlyönnistä eivät johda siihen, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten katsotaan selvästi puuttuvan.

Unionin yleinen tuomioistuin ei huomionnut sitä, että komissiolla ei ole ainutlaatuisia ja rajatonta harkintavaltaa väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemista koskevien yhtenäisten turvallisuusmääräyksiä täytäntöönpanossa, koska komission poikkeuksia koskeva valta määritellään Euratom-sopimuksessa suppeasti ja koska kyseisessä sopimuksessa nimenomaisesti määrätään mekanismeista, joiden perusteella yksilöt voivat kannella komission hallinnollisista laiminlyönnistä aloilla, joilla yksilöitä suojellaan. Tähän kuuluvat tilanteet, joissa kieltäytyminen toimenpiteisiin ryhtymisestä on osoitettu toiselle taholle.

- 4) Unionin tuomioistuin jätti arvioimatta sen, oliko komission kieltäytyminen toimenpiteisiin ryhtymisestä Euratom-sopimuksen nimenomaisen työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemista koskevan tavoitteen vastaista.

Unionin tuomioistuin jätti myös virheellisesti tutkimatta, oliko komission kieltäytyminen toimenpiteisiin ryhtymisestä sellaisten Euratom-sopimuksen tavoitteiden vastaista, jotka koskevat yhtenäisten turvallisuusmääräyksiä laatimista ja soveltamisen varmistamista väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemiseksi ionisoivan säteilyä pitkäaikaisilta vaikutuksilta. Näin toimimalla unionin yleinen tuomioistuin jätti huomiomatta Euratom-sopimuksessa komissiolle asetetun ehdottoman velvollisuuden varmistaa, että kyseisen sopimuksen määräyksiä — mukaan lukien sopimukseen sisältyvää ennalta varautumisen periaatetta — sovelletaan asianmukaisesti.

- 5) Unionin yleinen tuomioistuin jätti arvioimatta sen, rikkoiko komission kieltäytyminen toimenpiteisiin ryhtymisestä yleisluonteista oikeutta.

Se, että Euroopan ihmisoikeussopimukseen on viitattu unionin tuomioistuinten oikeuskäytännössä, merkitsee, että unionin yleinen tuomioistuin jätti virheellisesti arvioimatta sen, rikkoiko komission kieltäytyminen direktiivin 96/26 lääketieteellistä tarkkailua koskevien säännösten täytäntöönpanosta ihmisoikeussopimuksen 2 artiklaa sillä perusteella, että komissio asetti tietoisesti valittajan veljen elämän vaaraan pitkäaikaisten, säteilyyn liittyvien syöpien kehittymisen osalta — kuten sen syövän osalta, joka johti valittajan veljen kuolemaan —, siitä syystä, ettei tarkastuksia tai tarkkailua suoritettu.

(¹) Perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13.5.1996 annettu neuvoston direktiivi 96/29/Euratom (EYVL L 159, s. 1).

Kanne 7.5.2010 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-223/10)

(2010/C 195/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Adam ja I. Hadjiyannis)

Vastaaja: Itävallan tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin toteaa seuraavaa:

— Itävallan tasavalta ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/55/EY sekä direktiivin 2005/78/EY muuttamisesta moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntään liittyvien kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjä (Euro 5 ja Euro 6) sekä ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuutta koskevien säännösten osalta 18.7.2008 annetun komission direktiivin 2008/74/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä kaikista komissiolle.

— Itävallan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2008/74 täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 2.1.2009.

(¹) EUVL L 192, s. 51.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Cível da Comarca do Porto (Portugali) on esittänyt 10.5.2010 — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira ja Alexandra Pendão Lapa Ferreira v. Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Asia C-229/10)

(2010/C 195/17)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira ja Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Vastaaja: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko [Portugalin] siviililain 505 §:n tulkinta, jonka mukaan moottoriajoneuvojen liikenteeseen käyttämisen aiheuttamaa vaaraa koskevaa vastuuta ei synny onnettomuudessa, josta jalankulkija on yksinomaisesti vastuussa, pakollista liikennevakuutusta koskevien eurooppalaisten direktiivien [72/166/ETY (¹), 84/5/ETY (²), 90/232/ETY (³), 2000/26/EY (⁴) ja 2005/14/EY (⁵) ja erityisesti direktiivin 90/232/ETY 1 artiklan] mukainen?
- 2) Onko siviililain 570 §:n tulkinta, jonka mukaan vahingonkorvausta voidaan alentaa tai se voidaan evätä molempien osapuolten syyllisyyden asteen perusteella, kun vahinkoa kärsineen henkilön syyllisyyden aiheuttava tosiseikka on edesauttanut vahingon syntymistä tai laajenemista, samojen direktiivien mukainen?

3) Jos vastaus on myöntävä, onko tulkinta, jossa sallitaan korvauksen rajoittaminen tai alentaminen, kun otetaan huomioon yhtäältä jalankulkijan syyllisyys ja toisaalta moottoriajoneuvon aiheuttama vaara onnettomuuden syntymisen osalta, näiden direktiivien vastainen?

- (¹) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24.4.1972 annettu neuvoston direktiivi 72/166/ETY, EYVL L 103, s. 1; Erytysp. Alue 6 Nide 1 s. 111.
- (²) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30.12.1983 annettu toinen neuvoston direktiivi 84/5/ETY, EYVL L 8, 11.1.1984, s. 17, Erytysp. Alue 6 Nide 2 s. 90.
- (³) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14.5.1990 annettu kolmas neuvoston direktiivi 90/232/ETY, EYVL L 129, s. 33, Erytysp. Alue 13 Nide 19 s. 189.
- (⁴) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevien jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämisestä ja neuvoston direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 16.5.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/26/EY (Neljäs liikennevakuutusdirektiivi), EYVL L 181, s. 65.
- (⁵) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevien neuvoston direktiivien 72/166/ETY, 84/5/ETY, 88/357/ETY ja 90/232/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/26/EY muuttamisesta 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/14/EY, EUVL L 149, s. 14.

Kanne 11.5.2010 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-233/10)

(2010/C 195/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Nijenhuis ja H. te Winkel)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

— on todettava, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoitusalalla tapahtuvaan omistussuoksien hankintaan ja lisäämiseen sovellettavien toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja periaatteiden osalta 5.9.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/44/EY (¹) 7 artiklan mukaisia velvoittei-

taan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle

— Alankomaiden kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista oikeutta päättyi 20.3.2009.

(¹) EUVL L 247, s. 1.

Kanne 18.5.2010 — Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-246/10)

(2010/C 195/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Peere ja G. Zavvos)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

— On todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta 17.5.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/42/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

— Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2006/42/EY täytäntöönpanon määräaika on päättynyt 29.6.2008. Vastaaja ei ole kuitenkaan vielä tämän kanteen nostamispäivään mennessä ryhtynyt direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin tai se ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle.

(¹) EUVL L 157, s. 24.

Valitus, jonka KEK Diavlos on tehnyt 20.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) asiassa T-190/07, KEK Diavlos v. komissio, 18.3.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-251/10 P)

(2010/C 195/20)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: KEK Diavlos (edustaja: asianajaja D. Chatzimichalis)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Valitus on hyväksyttävä siinä esitettyjen vaatimusten mukaisesti
- unionin yleisen tuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) asiassa T-190/07, 18.3.2010 antama tuomio on kumottava ja valittajana olevan yhtiön ensimmäisessä oikeusasteessa komission 23.2.2006 tekemää päätöstä K(2006) 465 lopullinen vastaan nostama kanne on hyväksyttävä kanteessa esitettyjen vaatimusten mukaisesti kumoamalla kyseinen päätös ja kaikki tähän mahdollisesti liittyvät komission toimet ja/tai päätökset
- komissio on veloitettava korvaamaan valittajan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että valitusasteessa suorittamista asianajopalkkioista muodostuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

KEK Diavlos -yhtiö on 20.5.2010 tekemällään valituksella riitauttanut unionin yleisen tuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) asiassa T-190/07, 18.3.2010 antaman tuomion ja vaatinut sen kumoamista ja ensimmäisessä oikeusasteessa nostamansa kanteen, jolla oli riitautettu 23.2.2003 tehty komission päätös K(2006) 465 lopullinen, hyväksymistä kanteessa esitettyjen vaatimusten mukaisesti ja kyseisen päätöksen ja kaikkien siihen mahdollisesti liittyvien komission toimien ja/tai päätösten kumoamista

Tuomion kumoamista on vaadittu seuraavassa yhteenvedonomaisesti esitettävillä valitusperusteilla:

Ensimmäinen valitusperuste: valituksenalaisella tuomiolla on virheellisten ja puutteellisten perustelujen perusteella hylätty kokonaisuudessaan KEK Diavlosin kanne kaikkien kanneperusteiden osalta, vaikka se olisi pitänyt kokonaisuudessaan tai ainakin osittain hyväksyä. Valituksenalaisessa tuomiossa ei ole tarkasteltu lainkaan sitä asian ratkaisun kannalta olennaista kanneperustetta, jonka mukaan valittajana oleva yhtiö on suorittanut sopimusperusteiset veloitteensa painattaen 1 000 kappaletta (kullakin kielellä) oppaita, joissa on kaikki tarvittavat tiedot kouluisten tutustuttamiseksi — julkaisemalla tämän useita sivuja sisältävän oppaan (liitteet 8, 9 ja 10) — uuteen rahayksikköön, euroon. Valituksenalaista tuomiota ei ole perusteltu riittävältä tavalla näihin oppaisiin kohdistuneen arvioinnin kannalta, jotka valittajana oleva yhtiö on julkaissut sopimusveloitteidensa mukaisesti.

Toinen valitusperuste: valituksenalaisessa tuomiossa on lainvastaaisesti ja erityisesti työjärjestyksen 48 artiklan vastaisesti hylätty todistuskeinot, joita valittajana oleva yhtiö oli käyttänyt, ja kieltäytytty nimenomaisesti myöntämästä kantajalle määräaika, jota hän oli vaatinut asian käsittelemiseksi istunnossa tiettyjen sellaisten asiakirjojen toimittamiseksi, jotka koskevat komission toteamia "väärinkäytöksiä", erityisesti sen ajanjakson osalta, jolle riidanalaiset kulut oli kirjattu yhtiön kirjanpitoon, jotta ne voitaisiin katsoa tukielpoiksi sopimuksen ja sen liitteen II perusteella.

Kolmas valitusperuste: 18.3.2010 annetussa valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti veloitannut valittajana olevan yhtiön korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut, vaikka työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaan sen olisi pitänyt jakaa oikeudenkäyntikulut asianosaisten kesken, ja asiassa vallitsevat olosuhteet huomioon ottaen veloitaa asian hävinnyt kantaja korvaamaan ainoastaan osa komission oikeudenkäyntikuluista.

Kanne 19.5.2010 — Euroopan komissio v. Slovakia

(Asia C-253/10)

(2010/C 195/21)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Tokár ja A. Marghelis)

Vastaja: Slovakian tasavalta

Vaatimukset

- on todettava, että Slovakian tasavalta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut kansallista strategiaa kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen määrän vähentämiseksi kyseisen direktiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti
- Slovakian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltioiden on laadittava kansallinen strategia kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen määrän vähentämiseksi viimeistään kahden vuoden kuluttua 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä ja ilmoitettava komissiolle tästä strategiasta”. Direktiivin 18 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa: ”Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään kaksi vuotta sen voimaantulosta.” Kyseisen direktiivin 19 artiklan nojalla tämä direktiivi tuli voimaan 16.7.1999. Näin ollen direktiivin mukaisia velvoitteita oli noudatettava viimeistään 16.7.2001, ja siten velvollisuus kansallisen strategian laatimiseen oli 5 artiklan 1 kohdassa edellytetyllä tavalla täytettävä viimeistään 16.7.2003.

Koska liittymisehdoista tehdyn asiakirjan 54 artiklassa ei määrätä muusta uusiin jäsenvaltioihin sovellettavasta määräajasta, Slovakian tasavallan oli 5 artiklan 1 kohdan nojalla laadittava kansallinen strategia kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen määrän vähentämiseksi liittymispäivänä eli 1.5.2004. Slovakian tasavalta ei ole ilmoittanut tästä strategiasta komissiolle tähän päivään mennessä.

Euroopan komissio katsoo näin ollen, että Slovakian tasavalta ei ole noudattanut kaatopaikoista annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Regeringsrätten (Ruotsi) on esittänyt 25.5.2010 — Försäkringskassan v. Elisabeth Bergström

(Asia C-257/10)

(2010/C 195/22)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Regeringsrätten

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Försäkringskassan

Vastaja: Elisabeth Bergström

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin oikeutta, erityisesti Sveitsin kanssa tehtyä sopimusta henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta ja asetuksen N:o 1408/71 (1) 72 artiklaa, tulkittava siten, että odotuskausi, jonka henkilön pitää täyttää saadakseen perhe-etuuden, joka myönnetään ansiosidonnaisena korvauksena lasten hoidosta, voidaan täyttää kokonaisuudessaan työskentelemällä ja olemalla vakuutettu Sveitsissä?
- 2) Onko unionin oikeutta, erityisesti Sveitsin kanssa tehtyä sopimusta henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta ja asetuksen N:o 1408/71 3 artiklan 1 kohtaa ja 72 artiklaa, tulkittava siten, että Sveitsissä ansaitut tulot on rinnastettava kotimaisiin tuloihin arvioitaessa oikeutta perhe-etuuteen, joka myönnetään ansiosidonnaisena korvauksena lasten hoidosta?

(1) EYVL L 149, s. 2; ruotsinkielinen erityispainos: alue 5, nide 1, s. 57

Unionin tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan määräys 22.4.2010 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Prof. Dr. Claus Scholl v. Stadtwerke Aachen AG

(Asia C-146/09) (1)

(2010/C 195/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

(1) EUVL C 153, 4.7.2009.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 6.4.2010 —
Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta**

(Asia C-491/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 24, 30.1.2010.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.4.2010 —
BCS SpA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto
(tavaramerkit ja mallit) — Deere & Company (Deere &
Company)**

(Asia C-553/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 51, 27.2.2010.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.6.2010 —
Procaps v. SMHV — Biofarma (PROCAPS)

(Asia T-35/09) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin PROCAPS rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansallinen sanamerkki PROCAPTAN ja kansainvälinen sanamerkki PROCAPTAN — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Tuotteiden ja palvelujen samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2010/C 195/26)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Procaps, SA (Barranquilla, Kolumbia) (edustaja: asianajaja M. Vidal-Quadras Trias de Bes)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: Ó. Mondéjar Ortuño)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Biofarma SAS (Neuilly-sur-Seine, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Ruiz López ja V. Gil Vega)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 24.11.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 867/2007-4), joka koskee Biofarma SAS:n ja Procaps, SA:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Procaps, SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 69, 21.3.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.5.2010 — CBI
ja ABISP v. komissio

(Asiat T-128/08 ja T-241/08) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Tuet, joita Belgian viranomaiset ovat myöntäneet julkisille sairaaloille — Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu — Kantelu — Väitetty päätös kantelun käsittelyn päättämisestä — Myöhemmin tehty päätös, jossa tuen todetaan soveltuvan yhteismarkkinoille — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2010/C 195/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Coordination bruxelloise d'institutions sociales et de santé (CBI) (Bryssel, Belgia) ja Association bruxelloise des institutions de soins privées (ABISP) (Bryssel) (edustajat: asianajaja D. Waelbroeck ja solicitor D. Slater)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Giolito, J. P. Kepenne ja B. Stromsky)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota komission 10.1.2008 ja 10.4.2008 päivätyissä kirjeissään väitetysti tekemä päätös olla aloittamatta EY 88 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä ja lopettaa sen kantelun käsittely, jonka kantajat olivat tehneet niistä valtiontuista, joita Belgian viranomaisten väitettiin myöntäneen Région de Bruxelles-Capitalen (Belgia) IRIS-verkostoon (Interhospitalière régionale des infrastructures de soins) kuuluvien julkisten sairaaloiden rahoituksen puitteissa

Määräysosa

- 1) Asiat T-128/08 ja T-241/08 yhdistetään määräyksen antamista varten.
- 2) Lausunnon antaminen näistä kanteista raukeaa.
- 3) Lausunnon antaminen Saint-Gillesin (Belgia), Etterbeekin (Belgia), Ixellesin (Belgia) ja Anderlechtin (Belgia) kuntien sekä Région de Bruxelles-Capitalen (Belgia), Brysselin kaupungin (Belgia) ja Suomen tasavallan väliintulopyynnöistä raukeaa.
- 4) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 142, 7.6.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.5.2010 — ICO Services v. parlamentti ja neuvosto

(Asia T-441/08) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Päätös N:o 626/2008/EY — Yhteiset puitteet satelliittivälitteisten matkaviestintäjärjestelmien operaattorien valintaa ja valtuuttamista varten — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)

(2010/C 195/28)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ICO Services Ltd (Slough, Berkshire, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: solicitor S. Tupper)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: J. Rodrigues ja R. Kaškina) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: G. Kimberley ja F. Florindo Gijón)

Väliintulija, joka tukee vastaajien vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Wilderspin ja A. Nijenhuis)

Oikeudenkäynnin kohde

Satelliittivälitteisiä matkaviestintäpalveluja tarjoavien järjestelmien valitsemisesta ja valtuuttamisesta 30.6.2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 626/2008/EY (EUVL L 172, s. 15) kumoamista koskeva vaatimus

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) ICO Services Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 6, 10.1.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2010 — Volkswagen v. SMHV — Deutsche BP (SunGasoline)

(Asia T-502/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2010/C 195/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Volkswagen AG (Wolfsburg, Saksa) (edustajat: asianajat H.-P. Schrammek, C. S. Drzymalla ja S. Risthaus)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: S. Schäffner)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Deutsche BP AG (Gelsenkirchen, Saksa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 19.9.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 513/2007-4), joka koskee Deutsche BP AG:n ja Volkswagen AG:n välistä väitemenettelyä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Kantaja ja vastaaja vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 21.2.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.5.2010 — Abertis Infraestructuras v. komissio

(Asia T-200/09) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Yrityskeskittymät — Päätös olla jatkamatta asetuksen (EY) N:o 139/2004 21 artiklan 4 kohdan nojalla aloitettua menettelyä — Kanteen nostamisen määräaika — Määräajan alkamisajankohta — Tutkimatta jättäminen)

(2010/C 195/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Abertis Infraestructuras, SA (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajat M. Roca Junyent ja P. Callol García)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci ja É. Gippini Fournier)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission 13.8.2008 tekemän päätöksen K(2008) 4494, jolla on päätetty olla jatkamatta yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (EUVL L 24, s. 1) 21 artiklan 4 kohdan nojalla aloitettua menettelyä, joka koskee kantajan ja Autostrade SpA:n välistä keskittymää (asia COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade), kumoaminen

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Abertis Infraestructuras, SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 167, 18.7.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 26.5.2010 — Noko Ngele v. komissio

(Asia T-15/10 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Välitoimihakemus — Muotovaatimukset — Tutkimatta jättäminen)

(2010/C 195/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Mariyus Noko Ngele (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja F. Sabakunzi)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamies: A. Bordes)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus Centre pour le développement de l'entreprise (CDE) -nimisen keskuksen Belgiassa harjoittaman toiminnan toteamisesta lainvastaiseksi, komission ja sen virkamiesten kieltämisestä ylläpitämään taloudellisia suhteita CDE:hen tai tunnustamaan CDE:n laillisuutta ja komission velvoittamisesta maksamaan kantajalle korvauksen, jos komissio tunnustaa tämän laillisuuden.

Määräysosa

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 28.4.2010 — Unkari v. komissio

(Asia T-194/10)

(2010/C 195/32)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Unkarin tasavalta (asiamiehet): virkamiehet J. Fazekas, M. Fehér, K. Szijjártó)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— E-Bacchus -tietokantaan komission toimesta kirjattu Tokajská vinohradnícka oblast -suojatu alkuperänimitys, jolla korvattiin Slovakian osalta aikaisemmin rekisteröity Vinohradnícka oblast Tokaj -suojattu alkuperänimitys, on kumottava

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (¹) perusteella Slovakian osalta tehdyn suojattua alkuperänimitystä Vinohradnícka oblast Tokaj koskevan rekisteröinnin, jonka komissio on tehnyt viinien suojattuja alkuperänimityksiä ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä koskevaan sähköiseen tietokantaan (jäljempänä E-Bacchus -rekisteri).

Kanteen perusteluissa kantaja esittää ensimmäisenä oikeudellisenä perusteenaan, että tekemällä muutoksen rekisteriin komissio on rikkonut neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ja komission asetuksen (EY) N:o 607/2009 (²) asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä, koska riitautetulla, E-Bacchus -rekisteriin tehdyllä alkuperänimityksen muutoksella tällaiselle nimitykselle, jota ei voida pitää asetuksen N:o (EY) 1234/2007 118 s artiklan mukaisena "nykyisenä suojattuna nimityksenä", taataan uusien säädösten mukaisesti automaattinen suoja.

Kantaja esittää tämän osalta, että unionin viinimarkkinoita koskevien säännösten tullessa voimaan 1.8.2009, Tokajská/Tokajský/Tokajský vinohradnícka oblas -nimitys sai, kuten maantieteellisillä merkinnöillä varustettuja pöytäviinejä koskevan luettelon⁽³⁾ ja laatuviinejä koskevan luettelon⁽⁴⁾ perusteella voidaan todeta, yhteisön oikeuden suoja.

Tämän lisäksi kantaja esittää, että Slovakian kansallisten oikeussääntöjen tarkastelun perusteella voidaan päätyä samaan tulokseen, koska 30.6.2009 hyväksyttiin Slovakian uusi viinilainsäädäntö, johon otettiin Tokajská vinohradnícka oblast -nimitys. Jos on niin, että sovellettavia asetuksia on tulkittava siten, että kansallisen lainsäädännön voimaan tulolla (1.9.2009) on merkitystä nykyistä suojaa arvioitaessa, olisi sovellettava asetuksen (EY) N:o 607/2009 73 artiklan 2 kohtaa, eli tässä tapauksessa uuden lainsäädännön mukaista nimitystä olisi suojattava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 s artiklassa tarkoitettulla tavalla ”nykyisenä nimityksenä”.

Toisena oikeudellisena perusteena kantaja esittää, että komissio on rikkonut E-Bacchus rekisteriin pitämisessä ja hoidossa unionin oikeudessa tunnustettuja hyvän hallintotavan, lojaalin yhteistyön sekä oikeusvarmuuden periaatteita ottamalla rekisteriin riidanalaisen merkinnän.

Tässä yhteydessä kantaja toteaa, että hyvän hallintotavan periaatteen johdosta ja erityisesti kun otetaan huomioon kyseessä olevan rekisterin merkitys, komissiolla on velvollisuus taata se, että rekisterissä olevat tiedot ovat oikeita, luotettavia ja täsmällisiä. Komissiolla on tämän osalta erityinen velvollisuus tutkia, millä nimityksillä on viinimarkkinoita koskevien säännösten voimaantulohetkellä kansallisten lainsäädäntöjen mukaan suojaa saavan nimityksen asema. Kantajan mukaan komissio on rikkonut lisäksi lojaalin yhteistyön periaatetta siksi, että se ei ole millään tavoin ilmoittanut Unkarin hallitukselle E-Bacchus -rekisterissä olevan, Slovakiaa koskevan rekisteröinnin muutoksesta tätä ennen eikä sen jälkeen, vaikka komission olisi pitänyt olla tietoinen siitä, että tämä vaikuttaa Unkarin intresseihin. Lopuksi kantaja esittää, että komissio on rikkonut myös oikeusvarmuuden periaatetta pitämällä ja hoitamalla rekisteriä sillä tavoin, että siinä olevia merkintöjä voidaan milloin tahansa takautuvasti muuttaa siten, että muutoksen tekemishetkeä ei voida täsmällisesti osoittaa.

(1) Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22.10.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1)

(2) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinialan tuotteiden suojattujen alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja perinteisten merkintöjen sekä merkintöjen ja esittelyn osalta 14.7.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 607/2009 (EUVL L 193, 24.7.2009, s. 60).

(3) Luettelo asetuksen (EY) N:o 1493/1999 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista jäsenvaltiota pienempien maantieteellisten yksiköiden nimistä (maantieteellisellä merkinnällä varustetut pöytäviinit) (EUVL 2009 C, s. 67)

(4) Luettelo määritellyillä alueilla tuotetuista laatuviineistä (EUVL C 187, s. 1)

Kanne 6.5.2010 — Deutsche Telekom AG v. Euroopan komissio

(Asia T-207/10)

(2010/C 195/33)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Telekom AG (Bonn, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Cordewener ja J. Schönfeld)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Komission 28.10.2009 tekemä, myöhemmin korjattu päätös K(2009) 8107 lopullinen (sen 8.12.2009 päivytyssä korjatussa muodossa) on kumottava siltä osin kuin siinä säädetään tietyille, päätöksen 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkemmin määritetyille espanjalaisille sijoittajille annettavasta luottamuksensuojasta

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Moyens et principaux arguments

Kantaja riitauttaa komission 28.10.2009 tekemän, myöhemmin korjatun päätöksen K(2009) 8107 lopullinen, jossa komissio totesi, että Espanjan yhtiöverolain 12 §:n 5 momentin säännöksen merkitsemä tukisäännös, joka koskee liikearvon kirjaamista verotuksessa kuluksi, kun ulkomaisesta yrityksestä hankitaan merkittäviä osuuksia, oli yhteismarkkinoille soveltumaton niiden tukien osalta, joita myönnettiin yrityskauppoja yhteisössä tehneille edunsaajille. Riidanalaisessa päätöksessä säädetään, mitkä tuet Espanjan kuningaskunnan on perittävä takaisin.

Kantaja esittää kanteensa tueksi ensinnäkin, että Espanjan yhtiöverolain 12 §:n 5 momentin soveltamiseen liittyvät veroedut on myönnetty muodollisesti lainvastaisesti, koska Espanjan kuningaskunta ei ole ilmoittanut kyseisestä laista komissiolle EY 88 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan (nykyisin SEUT 108 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta) edellyttämällä tavalla ja koska se on soveltanut sitä konkreettisesti EY 88 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa (nykyisin SEUT 108 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta) tarkoitettua toteuttamiskiellon vastaisesti. Lisäksi Espanjan yhtiöverolain 15 §:ää on pidettävä sisällöltään lainvastaisena, koska kyseinen säännös ei EY 87 artiklan 1 kohdan (nykyisin SEUT 107 artiklan 1 kohta) mukana

sovellu yhteismarkkinoille eikä sen hyväksyminen EY 87 artiklan 2 tai 3 kohdan (nykyisin SEUT 107 artiklan 2 tai 3 kohta) perusteella tule kysymykseen.

Kantaja esittää toiseksi niiden seurausten osalta, joita kansallisen tukitoimenpiteen yhteismarkkinoille soveltumattomuuden toteamisella on, että kyseisen jäsenvaltion on perittävä tällainen tuki takaisin edunsaajilta. Se esittää tältä osin, että tämän ehdoton peruseriaate on ilmaistu konkreettisesti ennen kaikkea asetuksen (EY) N:o 659/99⁽¹⁾ 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä.

Lopuksi kantaja esittää, että esillä olevassa asiassa ei ole syytä poiketa takaisinperimisestä, koska espanjalaisten edunsaajien luottamusta ei ole tarpeen suojata. Kantaja esittää tältä osin muun muassa, että komissio on soveltanut virheellisesti primaarioikeuden yleisiä periaatteita sekä asetuksen N:o 659/99 14 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä, kun se on tehnyt luottamuksensuojan periaatteen perusteella poikkeuksen tiettyjen espanjalaisten sijoittajien ryhmien hyväksi. Yhtäältä kantaja väittää, että tuensaajien luottamuksen suojaamista koskevaa periaatetta ei voida soveltaa, koska Espanjan kuningaskunta ei ole ilmoittanut asianmukaisesti Espanjan yhtiöverolain 12 §:n 5 momentista. Toisaalta se esittää, että edellytykset edunsaajien luottamuksensuojan tarpeen tunnustamiselle eivät täyty. Lisäksi kantaja katsoo, että oikeudenmukaisten kilpailuolosuhteiden palauttamista myönnettyjen tukien takaisinperimisen avulla koskeva yhteisön intressi on merkityksellisempi kuin edunsaajien henkilökohtainen intressi saada veroetuja sekä menneinä että tulevina vuosina.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen [88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999

Kanne 3.5.2010 — Strålfors Aktiebolag v. SMHV

(Asia T-211/10)

(2010/C 195/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Strålfors Aktiebolag (Malmö, Ruotsi) (edustaja: asianajaja M. Nielsen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 25.1.2010 asiassa R 1111/2009-2 tekemä päätös on kumottava

— on hyväksyttävä hakemus nro 8235202 tavaramerkin "ID SOLUTIONS" rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi luokkaan 16 kuuluville seuraaville tavaroille: paperista ja pahvista tehdyt merkit ja laatikot (ei henkilöiden tunnistusta varten); kirjansidonta-aineet; paperi- ja kotitalousliimat; taiteilijantarvikkeet; siveltimet; kirjoituskoneet ja toimistotarvikkeet (paitsi huonekalut); neuvonta- ja opetusvälineet (paitsi laitteet); muoviset pakkaustarvikkeet (jotka eivät sisälly muihin luokkiin); painokirjasimet; painolaatat; ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "ID SOLUTIONS" luokan 16 tavaroille — Yhteisön tavaramerkkihakemus nro 8235202

Tutkijan päätös: Yhteisön tavaramerkkihakemuksen rekisteröinnin osittainen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen ja riidanalaisen päätöksen vahvistaminen

Kanneperusteet: Kantaja väittää, että yhteisön tavaramerkkihakemus nro 8235202 "ID SOLUTIONS" pitäisi hyväksyä tavaramerkin rekisteröimiseksi luokan 16 tavaroille, koska "ID SOLUTIONS" on erottamiskykyinen näiden tavaroiden osalta ja näin ollen täyttää neuvoston asetuksen N:o 207/2009 4 artiklan mukaiset edellytykset

Kanne 3.5.2010 — Strålfors Aktiebolag v. SMHV (IDENTIFICATION SOLUTIONS)

(Asia T-212/10)

(2010/C 195/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Strålfors Aktiebolag (Malmö, Ruotsi) (edustaja: asianajaja M. Nielsen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 22.1.2010 asiassa R 1112/2009-2 tekemä päätös on kumottava
- on hyväksyttävä hakemus nro 8235186 tavamerkin "IDENTIFICATION SOLUTIONS" rekisteröimiseksi yhteisön tavamerkiksi luokkaan 16 kuuluville seuraaville tavaroille: paperista ja pahvista tehdyt merkit ja laatikot (ei henkilöiden tunnistusta varten); kirjansidonta-aineet; paperi- ja kotitalousliimat; taiteilijantarvikkeet; siveltimet; kirjoituskoneet ja toimistotarvikkeet (paitsi huonekalut); neuvonta- ja opetusvälineet (paitsi laitteet); muoviset pakkaustarvikkeet (jotka eivät sisälly muihin luokkiin); painokirjasimet; painolaatat; ja
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavamerkki: Sanamerkki "IDENTIFICATION SOLUTIONS" luokan 16 tavaroille — Yhteisön tavamerkkihakemus nro 8235186

Tutkijan päätös: Yhteisön tavamerkkihakemuksen rekisteröinnin osittainen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen ja riidanalaisen päätöksen vahvistaminen

Kanneperusteet: Kantaja väittää, että yhteisön tavamerkkihakemus nro 8235186 "IDENTIFICATION SOLUTIONS" pitäisi hyväksyä tavamerkin rekisteröimiseksi luokan 16 tavaroille, koska "IDENTIFICATION SOLUTIONS" on erottamiskykyinen näiden tavaroiden osalta ja näin ollen täyttää neuvoston asetuksen N:o 207/2009 4 artiklan mukaiset edellytykset

Valitus, jonka P on tehnyt 10.5.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-89/08, P v. parlamentti, 24.2.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-213/10 P)

(2010/C 195/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: P (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja E. Boigelot)

Vaatimukset

- valitus on tutkittava ja hyväksyttävä, ja siten
- on kumottava valittajalle 1.3.2010 tiedoksiannettu Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen kolmannen jaoston 24.2.2010 asiassa F-89/08 antama tuomio, jolla virkamiestuomioistuin hylkäsi valittajan nostaman kanteen, jossa oli vaadittu muun muassa, että parlamentin 15.4.2008 tekemä päätös kantajan irtisanomisesta kumotaan ja parlamentti veloitetaan maksamaan hänelle korvausta vahingosta, jonka hän katsoo kärsineensä
- kantajan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa esittämien vaatimusten todetaan olevan edelleen laillisesti viireillä
- vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-89/08, P vastaan parlamentti, 24.2.2010 antaman tuomion, jolla hylättiin kanne, jossa valittaja oli vaatinut muun muassa, että Euroopan parlamentin päätös irtisanoa kantajan palvelusuhdetta väliaikaisena toimihenkilönä koskenut sopimus kumotaan ja että parlamentti veloitetaan maksamaan hänelle korvausta vahingosta, jonka hän katsoo kärsineensä.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen:

- oikeudellinen virhe ja perustelujen ristiriitaisuus, koska virkamiestuomioistuin katsoo, että tiedon saaminen päätöksen perusteluista vain tutustumalla omaan henkilökansioon on riittävää eikä anna aiheita päätöksen kumoamiseen siitä huolimatta, että toimitelmin ei ole esittänyt näitä perusteluja irtisanomispäätöksessä eikä myöskään valituksen hylkäämisestä tehdyssä päätöksessä
- virkamiestuomioistuin on jättänyt ottamatta huomioon i) hallinnon ja tuomioistuinten tehtävien erottamista ja niiden välistä toimielinten tasapainoa koskevan periaatteen, ii) Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 26 artiklan sekä iii) oikeuden tehokkaaseen oikeussuojaan, koska virkamiestuomioistuin on asettanut itsensä Euroopan parlamentin sijaan esittämällä virkamiestuomioistuimessa riitautetun päätöksen oletetut perustelut parlamentin sijasta

— valituksenalaisen tuomion perustelujen riittämättömyys, koska virkamiestuomioistuimien on jättänyt lausumatta siitä, että virkamiestuomioistuimissa riitautetun päätöksen tekemiseen johtaneet oikeudenkäyntiaineiston asiakirjat olivat ristiriitaisia — vaikka valittaja oli vedonnut näihin ristiriitaisuuksiin kanteessaan ensimmäisessä oikeusasteessa.

Kanne 7.5.2010 — Moselland v. SMHV — Renta Siete (DIVINUS)

(Asia T-214/10)

(2010/C 195/37)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Moselland eG — Winzergenossenschaft (Bernkastel-Kues, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Dippelhofer)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Renta Siete, SL (Albacete, Espanja)

Vaatimukset

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 22.2.2010 tekemä päätös asiassa R 1204/2009-2 on kumottava

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien menettelystä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Renta Siete, SL

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki DIVINUS luokkiin 30, 33 ja 35 kuukuvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen kuviomerkki, joka sisältää sanaosat Moselland Divinum, luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 76 artiklan 2 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o 2868/95⁽²⁾ 19 säännön 2 kohdan ja 20 säännön 1 kohdan rikkominen, koska valituslautakunta ei ottanut asianmukaisesti ja/tai riittävästi huomioon todisteita aikaisempien oikeuksien olemassaolosta, asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen rikkominen, koska valituslautakunta ei tyytynyt arvioimaan kantajan esittämiä todisteita, asetuksen (EY) N:o 207/2009 78 artiklan 1, 3 ja 4 kohdan rikkominen todisteiden puutteellisen arvioimisen vuoksi ja koska valituslautakunta tyytyi hankkimaan tietoja, vaikka hankittujen tietojen vastaiset todisteet oli jo esitetty, ja asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan toisen virkkeen rikkominen, koska valituslautakunta ei antanut kantajalle tilaisuutta lausua viran puolesta selvitetystä tosiseikoista, asetuksen (EY) N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan rikkominen, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että vastaanottotodistuksen esittäminen ei ollut riittävä todiste asiakirjojen toimittamisesta edellytetyssä määräajassa, asetuksen (EY) N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan kolmannen virkkeen rikkominen harkintavallan väärinkäytön vuoksi ja lopuksi asetuksen (EY) N:o 2868/95 51 säännön b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta ei virheellisesti palauttanut valitusmaksua.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1)

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1)

Kanne 11.5.2010 — Helleenien tasavalta v. komissio

(Asia T-215/10)

(2010/C 195/38)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet): I. Khalkias, G. Skiani ja E. Leftheriotou)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Kanne on hyväksyttävä ja riidanalainen komission päätös on kumottava kokonaisuudessaan.
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kreikka vaatii kanteessaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 11.3.2010 tehdyn komission päätöksen, joka on tiedoksiannettu numerolla K(2010) 1317 ja julkaistu 12.3.2010 (EUVL L 63, s. 7) numerolla 2001/152/EU, kumoamista siltä osin kuin se koskee Kreikkaa koskevia oikaisuja a) puuvillan, b) maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja c) kaikkein varattomimmille annettavan elintarvikeavun alalla.

Kantaja toteaa puuvilla-alaa koskevan oikaisun osalta ensiksi, että komissio on arvioinut tosiseikkoja virheellisesti ja että riidanalaisessa päätöksessä esitetyt perustelut ovat puutteelliset siltä osin kuin kysymys on yhtäältä valvontaympäristöstä ja siitä, onko puuvillaa koskeva tukijärjestelmä yhdenmetyntä hallinto- ja valvontajärjestelmän mukainen, ja toisaalta paikalla tehtävistä tarkastuksista ja riskianalyysistä.

Kantaja väittää toiseksi, että komissio on arvioinut tosiseikkoja virheellisesti ja tulkinnut sekä soveltanut virheellisesti asetuksen (EY) N:o 1591/2001⁽¹⁾ 13 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen (EY) N:o 1051/2001⁽²⁾ 17 artiklaa siltä osin kuin kysymys on ympäristötoimenpiteistä ja riittämättömästä valvontajärjestelmästä ja toimenpiteistä, joihin puuvillasatojen ja ympäristötoimenpiteiden valvonnan perusteella ryhdyttiin. Erityisesti komission Kreikkaan kohdistama syytös siitä, että tämä ei ole määrännyt seuraamuksia, on lakiin perustumaton eikä perustu asetusten N:o 1051/2001 ja 1591/2001 säännöksiin, sille ei löydy tukea mistään asianomaisena ajankohtana voimassa olleesta säännöksestä eikä se voi pätevästi olla riidanalaisessa päätöksessä vahvistetun oikaisun perusteena.

Kantaja väittää kolmanneksi, että kiinteämääräisiä korjauksia koskevia suuntaviivoja on tulkittu ja sovellettu virheellisesti ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska maataloustukirahas-

tolle ei aiheutunut riskiä; valvontajärjestelmän tilanne ei ollut sama tarkastelun kohteena olleiden kolmen ajanjakson eli 2003–2004, 2004–2005 ja 2005–2006 ajan, joten myös oikaisu pitäisi porrastaa.

Kantaja väittää neljänneksi, että komissio tulkitse virheellisesti asetuksen N:o 1051/2001 7 artiklan 4 kohtaa ja asetusten N:o 1123/2004⁽³⁾, N:o 905/2005⁽⁴⁾, N:o 871/2006⁽⁵⁾ ja N:o 1486/2002⁽⁶⁾ kunkin 1 artiklaa, joissa vahvistettiin markkinointivuosien 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 puuvillan tukikelpoiset määrät suhteessa kertaluonteisiin oikaisuihin, jotka tehtiin vahvistettujen määrien väitetyn ylittämisen ja tästä seuranneen virheellisen maksun vuoksi.

Kantaja väittää viidenneksi, että riidanalaisen päätöksen oikaisuja koskevat perustelut ovat ristiriitaiset ja että oikaisu itsessään sisältävät virheellisiä laskelmia, kun otetaan huomioon kysymyksessä olevaa markkinointivuotta koskevat ristiriitaisuudet ja epäjohtamismukaisuudet.

Siltä osin kuin kysymys on maaseudun kehittämistä koskevista toimenpiteistä, kantaja väittää ensiksi, että tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskeva menettely on pätemätön sen vuoksi, että ei ole noudatettu asetuksen (EY) N:o 1663/95⁽⁷⁾ 8 artiklan 1 kohdan kolmannessa lauseessa olevaa olennaista menettelymääräystä, koska ei ole ryhdytty kahdenvälisiin neuvotteluihin siltä osin kuin kysymys on maaseudun kehittämistä koskeviin toimenpiteisiin liittyvästä oikaisusta.

Kantaja arvostelee komissiota toiseksi siitä, että se on tehnyt tosiseikkoja koskevan virheen, arvioinut tosiseikat virheellisesti, esittänyt puutteelliset perusteet ja loukannut suhteellisuusperiaatetta siltä osin kuin kysymys on yhdenmetyntä hallinto- ja valvontajärjestelmän väitetystä noudattamatta jättämisestä ja ensisijaisesta ja täydentävästä valvonnasta.

Siltä osin kuin kysymys on kaikkein varattomimmille jaettavasta elintarvikeavusta kantaja toteaa ensiksi, että komission käyttäytyminen oli synnyttänyt kantajassa perustellun luottamuksen siihen, että se ei joutuisi vastaamaan ilmaisen riisin jakeluohjelman kustannuksista; komission myöhempi kannan muutos merkitsee luottamuksensuojan periaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista ja lisäksi harkintavallan ylittämistä, ellei jopa sen väärinkäyttöä.

Kantaja toteaa toiseksi, että sen matkakulut, joista sen oli vastattava, oli laskettu virheellisesti.

Kantaja väittää kolmanneksi, että komissio on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti yhteisön oikeuden säännöksiä ja määräyksiä, erityisesti asetuksen (EY) N:o 3149/92⁽⁸⁾ 3 artiklan 2 kohtaa, loukannut suhteellisuusperiaatetta ja ylittänyt harkintavaltansa.

-
- (1) Puuvillan tukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2.8.2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1591 (EYVL L 210, s. 10)
- (2) Puuvillan tuotantotuesta 22.5.2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1051 (EYVL L 148, s. 3)
- (3) Puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, markkinointivuoden 2003/2004 tosiasiallisen tuotannon ja siitä seuraavan kohdehinnan alennuksen vahvistamisesta 17.6.2004 annettu komission asetus N:o 1123/2004 (EYVL L 218, s. 3)
- (4) Puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, markkinointivuoden 2004/2005 tosiasiallisen tuotannon ja siitä seuraavan kohdehinnan alennuksen vahvistamisesta 16.6.2005 annettu komission asetus N:o 2004/2005 (EYVL L 154, s. 3)
- (5) Puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, markkinointivuoden 2005/2006 tosiasiallisen tuotannon ja siitä seuraavan kohdehinnan alennuksen vahvistamisesta 15.6.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 2005/2006 (EYVL L 164, s. 3)
- (6) Puuvillan tukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1591/2001 muuttamisesta 19.8.2002 annettu komission asetus (EY) N:o 1486 (EYVL L 223, s. 3)
- (7) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7.7.1995 annettu komission asetus N:o 1663/1995 (EYVL L 158, s. 6)
- (8) Interventiovarastosta tulevien elintarvikkeiden yhteisön kaikkein varattomimpien hyväksi toimittamisen yksityiskohtaisista soveltamis-säännöistä 29.10.1992 annettu komission asetus (ETY) N:o 3149

Kanne 10.5.2010 — Monster Cable Products v. SMHV — Live Nation (Music) UK Ltd (MONSTER ROCK)

(Asia T-216/10)

(2010/C 195/39)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Monster Cable Products, Inc. (Brisbane, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat O. Günzel ja W. von der Osten-Sacken)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Live Nation (Music) UK Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 24.2.2010 asiassa R 216/2009-1 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin valitus hylättiin
- yhteisön tavaramerkkiä koskevaa hakemusta N:o 3333804 "MONSTER ROCK" tehty väite nro B 754335 on hylättävä kokonaisuudessaan
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "MONSTER ROCK" luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkkiä "MONSTERS OF ROCK" koskeva yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkkirekisteröinti nro 1313176 luokkaan 16 kuuluvia tavaroita varten, sanamerkkiä "MONSTERS OF ROCK" koskeva yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkkirekisteröinti nro 1313177 luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten, sanamerkkiä "MONSTERS OF ROCK" koskeva yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkkirekisteröinti nro 1313178 luokkaan 26 kuuluvia tavaroita varten, sanamerkkiä "MONSTERS OF ROCK" koskeva yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkkirekisteröinti nro 2299141 luokkiin 9, 16, 25, 41 ja 43 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten, 15 vanhassa jäsenvaltiossa (Pariisin yleissopimuksen 6 a artiklassa tarkoitettulla tavalla) hyvin tunnettu rekisteröimätön tavaramerkki "MONSTERS OF ROCK", 15 vanhassa jäsenvaltiossa kaupankäynnissä käytetty rekisteröimätön tavaramerkki "MONSTERS OF ROCK", 15 vanhassa jäsenvaltiossa kaupankäynnissä käytetty kaupallinen nimi "MONSTERS OF ROCK"

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksyttiin kaikkien riidanalaisten tavaroiden osalta ja hakemus hylättiin kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta i) arvioi tavaroiden samanlaisuuden/samankaltaisuuden virheellisesti, ii) ei ottanut huomioon tavaramerkkien välisiä, erityisesti käsitteellisiä, eroavaisuuksia ja iii) ei määrittänyt aikaisemman merkin suojan ulottuvuutta.

Kanne 11.5.2010 — Rautaruukki Oyj v. SMHV — Manuel Vigil Pérez (MONTERREY)

(Asia T-217/10)

(2010/C 195/40)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Rautaruukki Oyj (Helsinki, Suomi) (edustaja: asianajaja J. Tanhuanpää)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Manuel Vigil Pérez (Madrid, Espanja)**Vaatimukset**

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 24.2.2010 asiassa R 1001/2009-2 tekemä päätös on kumottava
- väiteosaston päätös nro B 1173707 on kumottava kokonaisuudessaan
- on hyväksyttävä kantajan tavamerkin "MONTERREY" rekisteröinti kaikkia luokkiin 6 ja 19 kuuluvia tavaroita varten kantajan tekemän, yhteisön tavamerkkirekisteröintiä koskevan hakemuksen nro 5276936 mukaisesti
- vastaaja on veloitettava korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat kulut ja valituslautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneet kulut
- vastapuoli valituslautakunnassa on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien ne kulut, joita kantajalle on aiheutunut valituslautakunnassa, jos kyseinen vastapuoli päättää tulla väliintulijaksi tässä asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tavamerkin hakija:* Kantaja*Haettu yhteisön tavamerkki:* Sanamerkki "MONTERREY" luokkiin 6, 19 ja 37 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten*Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Vastapuoli valituslautakunnassa*Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Kuviomerkkiä "MONTERREY" koskeva espanjalainen tavamerkkirekisteröinti nro 1695663 luokkaan 37 kuuluvia palveluja varten; kuviomerkkiä "MONTERREY" koskeva espanjalainen tavamerkkirekisteröinti nro 1695662 luokkaan 36 kuuluvia palveluja varten*Väiteosaston ratkaisu:* Väitteen osittainen hyväksyminen*Valituslautakunnan ratkaisu:* Valituksen osittainen hylkääminen*Kanneperusteet:*

Kantaja esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta.

Kantaja väittää ensimmäisellä kanneperusteellaan, että kanteen kohteena olevalla päätöksellä rikotaan neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, koska valituslautakunta arvioi virheellisesti kyseisten tavaroiden ja palvelujen samankaltaisuutta.

Toisella kanneperusteellaan kantaja katsoo, että kanteen kohteena olevalla päätöksellä rikotaan neuvoston asetuksen N:o 40/94 soveltamisesta annetun komission asetuksen N:o 2868/95 99. sääntöä, koska valituslautakunta oletti virheellisesti, että aikaisempaa oikeutta koskeva käänös vastasi relevanttia alkuperäistä.

Kolmannella kanneperusteellaan kantaja väittää, että kanteen kohteena oleva päätös on ristiriidassa luottamuksensuojan periaatteen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja laillisuusperiaatteen kanssa.

Kanne 12.5.2010 — DHL International v. SMHV — Service Point Solutions (SERVICEPOINT)

(Asia T-218/10)

(2010/C 195/41)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset***Kantaja:* DHL International GmbH (Bonn, Saksa) (edustaja: Rechtsanwalt K.-U. Jonas)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Service Point Solutions, SA (Barcelona, Espanja)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 25.2.2010 asiassa R 62/2009-2 tekemä päätös on kumottava ja

— vastaaja ja — tilanteen mukaan — vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää sanan "SERVICEPOINT", luokkiin 16, 20, 35 ja 39 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Service Point Solutions S.A.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kuviomerkki, joka sisältää sanan "Service Point", luokkiin 8, 9, 16, 20, 35, 38, 39 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten, kuviomerkki, joka sisältää sanan "service point", luokkaan 16 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten ja kuviomerkki, joka sisältää sanan "service point", luokkiin 9 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa, ja asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 1 ja 2 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta on jättänyt virheellisesti ottamatta huomioon tiettyjä asiakirjoja.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 12.5.2010 — Ratiopharm v. SMHV — Nycomed (ZUFAL)

(Asia T-222/10)

(2010/C 195/42)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: ratiopharm GmbH (Ulm, Saksa) (edustaja: Rechtsanwalt S. Völker)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: nycomed GmbH (Konstanz, Saksa)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 12.3.2010 asiassa R 874/2008-4 tekemä päätös on kumottava

— sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Ratiopharm GmbH

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki ZUFAL luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Nycomed GmbH

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: yhteisön sanamerkki ZURCAL luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten ja kolme kansallista sanamerkkiä ZURCAL luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomisen, koska kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 18.5.2010 — Banco Santander v. komissio

(Asia T-227/10)

(2010/C 195/43)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Asianosaiset**

Kantaja: Banco Santander, SA (Santander, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan ja R. Calvo Salinero)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohta on kumottava siltä osin kuin siinä todetaan, että yhtiöverolain konsolidoidun toisinnon (Texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades, jäljempänä TRLIS) 12 §:n 5 momentti sisältää valtioneuelle ominaisia seikkoja
- toissijaisesti riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohta on kumottava siltä osin kuin siinä todetaan, että TRLIS:n 12 §:n 5 momentti sisältää valtioneuelle ominaisia seikkoja, kun sitä sovelletaan määräysvallan antavien osakkuuksien hankintaan
- toissijaisesti riidanalaisen päätöksen 4 artikla on kumottava siltä osin kuin siinä määrätään tuki perittäväksi takaisin niiden hankintojen osalta, jotka toteutettiin ennen tämän kanneen kohteena olevan lopullisen päätöksen julkaisemista EUVL:ssä, ja
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän oikeudenkäynnin kohteena oleva päätös on sama kuin riidanalainen päätös asioissa T-219/10, Autogrill España v. komissio; T-221/10, Iberdrola v. komissio ja T-225/10, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria v. komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin kyseisissä asioissa vedotut perusteet ja perustelut.

Kantaja vetoaa erityisesti oikeudellisiin virheisiin, jotka koskevat toimenpiteen oikeudellista luokittelua valtioneueksi, mainitun tuen saajan yksilöintiä ja määräpäivän asettamista perustellun luottamuksen myöntämiseksi. Kantaja vetoaa viimeksi mainittuun perusteeseen siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä vahvistetaan perusteltu luottamus mutta tehdään samalla ero

niiden hankintojen, jotka on toteutettu toimenpiteen voimaantulon sekä muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen julkaisemisen välisenä aikana, ja niiden hankintojen välillä, jotka on toteutettu myöhemmin.

Kanne 21.5.2010 — Telefónica v. komissio

(Asia T-228/10)

(2010/C 195/44)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Asianosaiset**

Kantaja: Telefónica SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller ja J. Domínguez Pérez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohta on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Päätös, josta nyt esillä oleva kanne on nostettu, on sama kuin josta on kyse asiassa T-219/10, Autogrill España v. komissio, asiassa T-221/10, Iberdrola v. komissio, asiassa T-225/10, Banco Bilbao Vizcaya v. komissio ja asiassa T-227/10, Banco Santander v. komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin näissä asioissa esitetyt.

Kanne 21.5.2010 — Graf-Syteco v. SMHV — Teco Electric & Machinery (SYTECO)

(Asia T-229/10)

(2010/C 195/45)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: Graf-Syteco GmbH & Co. KG (Tuningen, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Kieser)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Teco Electric & Machinery Co. Ltd (Taipai, Taiwan)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 18.2.2010 asiassa R 230/2009/-1 tekemää päätöstä on muutettava siten, että saksalaisen sana-kuviomerkin nro 30 327 439, brittiläisen ja pohjoisirlantilaisen sana-kuviomerkin nro 233 226, Benelux sana-kuviomerkin nro 742 535 ja espanjalaisen sana-kuviomerkin nro 2 545 860 TECO johdosta 5.2.2007 tehty väite nro B 1 112 889 hylätään
- Toissijaisesti, sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 18.2.2010 asiassa R 230/2009-1 tekemä päätös kumotaan
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "SYTECO" luokkiin 9, 37 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Teco Electric & Machinery Co. Ltd.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Neljä kansallista kuviomerkkiä, joissa on sanan osa "TECO", luokkiin 7, 9 ja 11 kuuluville tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksyttiin osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseisten merkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 21.5.2010 — Couture Tech Ltd v. SMHV

(Asia T-232/10)

(2010/C 195/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Couture Tech Ltd (Tortola, British Virgin Islands) (edustaja: barrister B. Whyatt)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 5.3.2010 asiassa R 1509/2008-2 tekemä päätös on kumottava
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Värillinen kuviomerkki, jossa on kilpi sekä maapallo, tähti, vasara ja sirppi, luokkiin 3, 14, 18, 23, 26 ja 43 kuuluville tavaroille — Yhteisön tavaramerkkihakemus nro 5585898

Tutkijan päätös: Hakemus yhteisön tavaramerkin rekisteröimiseksi hylätään

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään

Kanneperusteet: Kantaja esittää kanteensa tueksi kaksi oikeudellista perustetta

Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan neuvoston asetuksen N:o 207/2009-7 artiklan 1 ja 2 kohtaa, koska valituslautakunta sovelsi näitä säännöksiä virheellisesti yhteisön tavaramerkkihakemukseen.

Toisella kanneperusteellaan kantaja katsoo, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole sovellettu luonnonoikeudellisia sääntöjä, koska kantajan perusteltua luottamusta siihen, että sen yhteisön tavaramerkkihakemus hyväksytään, ei ole tunnustettu.

Kanne 20.5.2010 — Nike International Ltd v. SMHV

(Asia T-233/10)

(2010/C 195/47)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Nike International Ltd (Beaverton, USA) (edustaja: asianajaja M. De Justo Bailey)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Intermar Simanto Nahmias (Individual Company) (Istanbul, Turkki)**Vaativukset**

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 11.3.2010 asiassa R 738/2009-1 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin väitemenettelyssä tehty päätös nro B 1326299 pidettiin voimassa kaikkien riidanalaisten tavaroiden osalta;
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut; ja
- vastapuoli valituslautakunnassa on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos siitä tulee väliintulija tässä asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tavaramerkin hakija:* Kantaja*Haettu yhteisön tavaramerkki:* Sanamerkki "JUMPMAN" luokkaan 25 kuuluville tavaroille*Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Vastapuoli valituslautakunnassa*Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Espanjalaisen sanamerkin "JUMP" rekisteröinti nro 2657489 luokkaan 25 kuuluville tavaroille; yhteisön sanamerkin "JUMP" rekisteröinti nro 2752145 luokkaan 25 kuuluville tavaroille*Väiteosaston ratkaisu:* Väite hyväksytään kaikkien riidanalaisten tavaroiden osalta ja hakemus hylätään kokonaisuudessaan*Valituslautakunnan ratkaisu:* Valitus hylätään*Kanneperusteet:* Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, kun valituslautakunta arvioi virheellisesti, että kyseessä olevien tavaramerkkien välillä oli sekaannusvaara**Kanne 18.5.2010 — Ebro Puleva v. komissio**

(Asia T-234/10)

(2010/C 195/48)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Asianosaiset***Kantaja:* Ebro Puleva, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan ja R. Calvo Salinero)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaativukset**

- on kumottava riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohta siltä osin kuin siinä todetaan, että Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedadesin (Espanjan yhtiöverolaki; jäljempänä TRLIS) 12 §:n 5 momentti sisältää valtiontuen aineksia
- toissijaisesti on kumottava 1 artiklan 1 kohta siltä osin kuin siinä todetaan, että TRLIS:in 12 §:n 5 momentti sisältää valtiontuen aineksia, kun sitä sovelletaan sellaisten osuuksien hankintaan, joihin liittyy määräysvallan hankkiminen
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Päätös, jota tämä oikeudenkäynti koskee, on sama kuin riidanalainen päätös asiassa T-219/10, Autogrill España v. komissio, asiassa T-221/10, IBERDROLA v. komissio, ja asiassa T-225/10, BANCO BILBAO VIZCAYA ARGENTARIA v. komissio.**Perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaisia kuin ne, joihin on vedottu näissä asioissa.*

Kanne 21.5.2010 — Asociación Española de Banca v. komissio

(Asia T-236/10)

(2010/C 195/49)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Asociación Española de Banca (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan ja R. Calvo Salinero)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- on kumottava riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohta siltä osin kuin siinä todetaan, että Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedadesin (Espanjan yhtiöverolaki; jäljempänä TRLIS) 12 §:n 5 momentti sisältää valtiontuen aineksia
- toissijaisesti on kumottava 1 artiklan 1 kohta siltä osin kuin siinä todetaan, että TRLIS:in 12 §:n 5 momentti sisältää valtiontuen aineksia, kun sitä sovelletaan sellaisten osuuksien hankintaan, joihin liittyy määräysvallan hankkiminen
- toissijaisesti on kumottava päätöksen 4 artikla siltä osin kuin siinä sovelletaan takaisinperimismääräystä toimenpiteisiin, jotka on toteutettu ennen tämän kanteen kohteena olevan lopullisen päätöksen julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Päätös, jota tämä oikeudenkäynti koskee, on sama kuin riidanalainen päätös asiassa T-219/10, Autogrill España v. komissio, asiassa T-221/10, IBERDROLA v. komissio, ja asiassa T-225/10, BANCO BILBAO VIZCAYA ARGENTARIA v. komissio.

Perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaisia kuin ne, joihin on vedottu näissä asioissa.

Kanne 20.5.2010 — Italian tasavalta v. Euroopan komissio

(Asia T-239/10)

(2010/C 195/50)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: avvocato dello Stato G. Palmieri ja avvocato dello Stato P. Gentili)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- SEUT 264 artiklan mukaisesti on kumottava 1.3.2010 päivätty Euroopan komission aluepolitiikan pääosaston veloitussilmoitus nro 3241001630, joka on vastaanotettu 11.3.2010 ja joka on lähetetty Euroopan komission 22.12.2009 tekemän päätöksen K(2009) 10350 vuoksi, joka liittyy Euroopan aluekehitysrahastosta Italialle toimintasuunnitelma POR Pugliaa, tavoite 1 2000–06, varten myönnetyn rahoitustuen osittaiseen lakkauttamiseen
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-223/10, Puglian alue vastaan komissio, esitetyt.

Kanne 25.5.2010 — Industrias Francisco Ivars v. SMHV — Motive (Nopeudenrajoittimet)

(Asia T-246/10)

(2010/C 195/51)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Industrias Francisco Ivars, SL (Xeraco, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Caballero Oliver ja A. Sanz-Bermell y Martínez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Motive Srl

Vaatimukset

— on kumottava riidanalainen päätös, ja siten on hylättävä MOTIVE S.r.L:n vaatimus sekä todettava, että yhteisömallin nro 000625702-0001 myöntäminen ”rajoittimelle” oli perusteltua

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisömalli, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Yhteisömalli nro 625702-0001 luokkaan 15/01 (moottorit) kuuluvia ”rajoittimia” varten

Yhteisömallin haltija: Kantajana oleva yhtiö

Yhteisömallin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Motive S.r.l.

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän yhteisömallioikeus: Yhteisömalli nro 73952-0001

Mitättömyysosaston ratkaisu: Mitättömyysvaatimus hylättiin.

Valituslautakunnan ratkaisu: Riidanalainen päätös kumottiin ja kyseinen yhteisömalli julistettiin mitättömäksi.

Kanneperusteet: Yhteisömallista annetun asetuksen N:o 6/2002 4, 5 ja 7 artiklaa on tulkittu ja sovellettu virheellisesti.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2010 — Ranska v. komissio

(Asia T-74/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Neljännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 102, 1.5.2009.

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 195/39	Asia T-216/10: Kanne 10.5.2010 — Monster Cable Products v. SMHV — Live Nation (Music) UK Ltd (MONSTER ROCK)	25
2010/C 195/40	Asia T-217/10: Kanne 11.5.2010 — Rautaruukki Oyj v. SMHV — Manuel Vigil Pérez (MONTERREY)	26
2010/C 195/41	Asia T-218/10: Kanne 12.5.2010 — DHL International v. SMHV — Service Point Solutions (SERVICEPOINT)	26
2010/C 195/42	Asia T-222/10: Kanne 12.5.2010 — Ratiopharm v. SMHV — Nycomed (ZUFAL)	27
2010/C 195/43	Asia T-227/10: Kanne 18.5.2010 — Banco Santander v. komissio	28
2010/C 195/44	Asia T-228/10: Kanne 21.5.2010 — Telefónica v. komissio	28
2010/C 195/45	Asia T-229/10: Kanne 21.5.2010 — Graf-Syteco v. SMHV — Teco Electric & Machinery (SYTECO)	28
2010/C 195/46	Asia T-232/10: Kanne 21.5.2010 — Couture Tech Ltd v. SMHV	29
2010/C 195/47	Asia T-233/10: Kanne 20.5.2010 — Nike International Ltd v. SMHV	30
2010/C 195/48	Asia T-234/10: Kanne 18.5.2010 — Ebro Puleva v. komissio	30
2010/C 195/49	Asia T-236/10: Kanne 21.5.2010 — Asociación Española de Banca v. komissio	31
2010/C 195/50	Asia T-239/10: Kanne 20.5.2010 — Italian tasavalta v. Euroopan komissio	31
2010/C 195/51	Asia T-246/10: Kanne 25.5.2010 — Industrias Francisco Ivars v. SMHV — Motive (Nopeudenrajoitimet)	31
2010/C 195/52	Asia T-74/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2010 — Ranska v. komissio	32

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI